

HLASY NÁRODA

VOICES OF THE NATION

MĚSÍČNÍK ČESKÉ MISIE V CHICAGU

No 12/2006

Cena \$ 2.50

DECEMBER 2006

Panna Maria Guadalupská v Mexiku

Roku 1521 padlo hlavní město Aztéckého impéria pod náporom španělských dobyvatelů. Během necelých dvaceti let bylo 10 milionů aztéckých Indiánů, kteří vyznávali pohanské náboženství, kde se přinášely i lidské oběti, obráceno na křesťanskou víru. Co zapříčinilo tak neuvěřitelné masové obrácení tohoto národa?

V sobotu 10. prosince 1531 před rozedněním se vydal nedávno pokřtěný aztécký Indián Juan Diego (čti Chuan) do vzdáleného města Tlatilolco, aby si tam vyřídil nějaké záležitosti. Když přišel k pahorku Tepeyak, právě vycházelo slunce a on uslyšel na kopci krásný ptačí zpěv. S úžasem se zastavil a pohleděl na vrchol pahorku. Najednou nastalo hrobové ticho a pak se ozval hlas: „Juanito Dieguito.“ Juan vystoupil na pahorek a spatřil tam Paní, která ho žádala, aby přistoupil blíže. Byl uchvácen její nadpozemskou vznešeností. Její oděv zářil jako slunce, skála na které spočívaly její nohy byla posázena drahokamy a celé okolí bylo prosvíceno duhovými barvami. Juan se hluboce uklonil a naslouchal jejímu jemnému a povzbuzujícímu hlasu: „Slyš a pochop dobře, můj milovaný synu. Já jsem Panna Maria. Matka pravého Boha, pro kterého žijeme, Stvořitele všech věcí, Pána nebe a země. Já jsem vaše milosrdná Matka a přeji si, aby na tomto místě byl co nejdříve postavem chrám, ve kterém bych mohla působit a prokazovat všechnu svou lásku, porozumění, pomoc a ochranu tobě a všem obyvatelům této země a všem ostatním, kteří mě milují, vzývají mě a důvěřují mi, abych tam naslouchala jejich prosbám a pomohla jim v utrpení a bolestech. Abych zde mohla prokazovat milosrdenství. Jdi do biskupského paláce a řekni biskupovi, aby nechal na tomto místě postavit kostel. Pověz mu dopodrobna, co jsi zde viděl, obdivoval a slyšel. Buď ujištěn, že ti budu vděčná a odměním tě. Učiním tě šťastným za námahu, kterou podstoupíš, abys vyplnil, co jsem ti světila.“

Juan se uklonil a řekl: „Moje Paní, odcházím, abych vyplnil Vaše přání, jsme Váš pokorný služebník.“ Juan hned po-

spíchal do města a šel přímo do biskupského paláce k nově dosazenému biskupovi františkánu Juanu de Zumarraga, kde mu na kolenou přednesl poselství Panny Marie. Biskup ho vyslechl, ale všechno se mu zdálo být neuvěřitelné. Proto Juanovi odpověděl: „Přijď opět, až budu mít víc času a já si znovu všechno vyslechnu. Zatím budu o všech těch přáních a žádostech uvažovat.“ Juan byl smutný, že odchází s nepořízenou. Ještě téhož dne se vrátil na pahorek, kde se mu ráno zjevila Panna Maria. Ta již na něho čekala. Padl před ní na tvář a pověděl jí, jak dopadla jeho návštěva u biskupa a pak dodal: „Z biskupovy odpovědi jsem pochopil, že si myslí, že všechno je můj výmysl. Proto Vás úpěnlivě prosím, moje nebeská Paní, abyste svěřila předání svého poselství nějaké významnější osobě, která je všem známá a ode všech respektovaná. Já nejsem nic, jsem jen nitka, poslední příčka na společenském žebříku, pouhý listek ze stromu Vaší zahrady a Vy jste mě poslala na místo, kde jsem nikdy nebyl a které je pro mě naprosto neznámé. Prosím, abyste mi prominula moji neschopnost.“ Panna Maria odpověděla: „Můj synu, musíš pochopit, že mám spoustu služebníků a poslů, kterým mohu svěřit svá poselství, ale v tomto případě jsi to právě ty, jehož prostřednictvím se splní mé přání. Naléhavě tě, můj synu, žádám a přísně ti nařizuji, abys šel zítra opět k biskupovi a požádal ho o postavení kostela. A znovu mu pověz, že já Panna Maria, Matka Boží jsem tě poslala.“ Juan Diego odpověděl: „Moje Paní, s radostí vyplním, co mi přikazujete. Nic mě neodradí, abych to učinil, i když to pro mě nebude snadné. Snad mě biskup vyslechně, i když si myslím, že mi stejně neuvěří. Zítra při západu slunce půjdu, abych Vám oznámil biskupovu odpověď.“

Následující den v neděli 11. prosince šel Juan do Tlatilolco na mši svatou a potom spěchal do biskupského paláce. Po velkých obtížích byl konečně k biskupovi připuštěn. Poklekl k jeho nohám a s pláčem mu znovu vypověděl posel-

ství Panny Marie. Biskup položil Juanovi spoustu otázek. Ptal se na přesné místo, kde se mu Panna Maria zjevila, jak vypadala a na mnoho dalších věcí, které viděl. Dával mu několikrát stejné otázky, aby se přesvědčil, zda na ně stejně odpoví. Přestože Juan ve svých odpovědích ani na chvíli nezaváhal a všechno pohotově a s velkými podrobnostmi popisoval, biskupa o pravosti zjevení nepřesvědčil. Nakonec biskup věc uzavřel tak, že potřebuje znamení, že ho skutečně poslala Matka Boží. Tehdy Juan zvolal: „Můj pane, jaké znamení chcete? Já hned půjdu a Paní, která mě sem poslala, o ně požádám.“

Jakmile Juan opustil biskupský palác, poslal za ním biskup několik důvěrných lidí, aby ho pečlivě sledovali. Ale když Juan přešel bažinu blízko mostu na Tepeyak, ztratili ho z dohledu.

Pokračování na str. 12

*Foto na titulní straně:
Nová bazilika Panny Marie Guadalupské*

Tichá noc

Tichá noc, přesvatá noc,
vše jal sen, Josef jen
s Pannou Marií u jeslí bdí,
tam, kde spanilý Ježíšek spí,
anděly opěvován,
anděly opěvován.

Tichý sen, bolestný sen!
Zkrátka plénky své
změní v potupný nachový plášť,
zpěvy andělské v krvavou zášť,
jesličky v bolestný kříž,
jesličky v bolestný kříž.

Tichý sen, přeslavný sen!
Člověka Spasitel
z hrobu povstane oslavený,
ďábel navždy je přemožený,
nebeský nastane mír,
nebeský nastane mír.

Ježíši nejmilejší!
V jesličkách, v plénčičkách
ležíš, všemocný vesmíru Pán,
čistou Rodičkou opatrován,
pastýři dary nesou,
pastýři dary nesou.

Tobě chci odevzdati
srdce své nemocné,
shlédni na mne jen, božské Dítě,
budu uzdraven okamžitě,
Děťátko, spas duši mou,
Děťátko, spas duši mou!

Tichá noc, přesvatá noc!
Hle, Bůh náš je druh náš,
přišlo spasit nás Pacholátko,
ó přijď ke mně též Jezulátko,
narod' se i v duši mé,
narod' se i v duši mé!

SVĚTLO

dnes září nad námi,
neboť se nám narodil

PÁN

Radost, pokoj a dobro všem čtenářům
Hlasů národa a všem krajanům
v Chicagu, v USA i kdekoli ve světě
o letošních Vánocích u jesliček vyprošuje
a do nového roku vše dobré přeje
a ze srdce žehná

Fr. Dušan Hladík

LITURGICKÁ ČTENÍ

4.neděle adventní - 24.prosince 2006

1. ČTENÍ - Mich 5, 1-4a

Čtení z knihy proroka Micheáše.

Toto praví Hospodin: „A ty, Betléme Efratský, malický jsi mezi judskými rody, z tebe mi vyjde ten, který bude vládcem v Izraeli, jeho původ je od pradávna, od věčnosti. Proto je Hospodin opustí až do doby, kdy rodička porodí; potom se zbytek jeho bratrů vrátí k synům Izraele. Bude stát a pást v Hospodinově síle, ve velebnosti jména Hospodina, svého Boha, oni pak budou požívat míru, neboť jeho moc se rozšíří až do končin země. On sám pak bude pokojem.“

2. ČTENÍ - Zj 1, 5-8

Čtení z listu Židům.

Bratři! Když Kristus přicházel na svět, řekl: „Dary ani oběti jsi nechtěl, ale připravil mi tělo. V celopalech a v obětech za hřích jsi neměl zálibu. Proto jsem řekl: Tady jsem, abych plnil, Bože, tvou vůli, jak je to o mně psáno ve svitku knihy.“ Po prvních slovech: „dary ani oběti, celopaly ani oběti za hřích jsi nechtěl a neměl v nich zálibu“ - a přece to všechno se obětuje podle Zákona - hned dodává: „Tady jsem, abych plnil tvou vůli.“ To první ruší, aby ustanovil to druhé. A touto „vůlí“ jsme posvěceni obětováním těla Ježíše Krista jednou provždy.

EVANGELIUM - Lk 1, 39-45

Slova svatého evangelia podle Lukáše.

V těch dnech se Maria vydala na cestu a spěchala do jednoho judského města v horách. Vešla do Zachariášova domu a pozdravila Alžbětu. Jakmile Alžběta uslyšela Mariin pozdrav, dítě se radostně pohnulo v jejím lůně. Alžběta byla naplněna Duchem svatým a zvolala mocným hlasem: „Požehnaná tys mezi ženami a požehnaný plod života tvého! Jak jsem si zasloužila, že matka mého Pána přišla ke mně? Vždyť jakmile zazněl tvůj pozdrav v mých uších, dítě se živě a radostně pohnulo v mém lůně! Blahoslavená, která jsi uvěřila, že se splní to, co ti bylo řečeno od Pána!“

Slavnost narození Páně

25.prosince 2006

Boží hod vánoční - v noci

1.ČTENÍ - Iz 9, 1-3. 5-6

Čtení z knihy proroka Izaiáše.

Lid, který chodil ve tmě, vidí veliké světlo, obyvatelům temné země vzhází světlo. Dáváš mnoho jásotu, zvěšuješ radost; veselí se před tebou, jako se jásá o žních, jako plesají ti, kdo se dělí o kořist. Neboť jho, které ho tížilo, hůl na jeho šíji a bodec jeho otrokáře jsi zlomil jako za midjanských dnů. Hle, dítě se nám narodilo, syn je nám dán, vládu má na svém rameni a dostal jméno podivuhodný rádce, mocný Bůh, věčný otec, kníže pokoje. Jeho vladařství vzroste a pokoje nebude konce; bude vládnout na Davidově trůně a v jeho království, aby je upevnil a utvrdil právem a spravedlností od tohoto času až navěky! Způsobí to horlivost Hospodina zástupů.

2. ČTENÍ - Tit 2, 11-14

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Titovi.

Projevila se Boží dobrota, která přináší spásu všem lidem. Vede nás k tomu, abychom se odřekli bezbožného života i světských žádostí a žili v tomto nynějším věku rozvážně, spravedlivě a zbožně a přitom očekávali v blažené naději slavný příchod našeho

velikého Boha a spasitele Krista Ježíše. On vydal sám sebe za nás, vykoupil nás z každé špatnosti a očistil si nás, abychom byli jeho vlastním lidem, horlivým v konání dobrých skutků.

EVANGELIUM - Lk 2, 1-14

Slova svatého evangelia podle Lukáše.

V těch dnech vyšlo nařízení od císaře Augusta, aby se v celé říši provedlo sčítání lidu. To bylo první sčítání a konalo se, když byl v Sýrii místodržitelem Kvirinius. Šli tedy všichni, aby se dali zapsat, každý do svého města. Také Josef se odebral z galilejského města Nazareta vzhůru do Judska do města Davidova, které se jmenuje Betlém, protože byl z rodu a kmene Davidova, aby se dal zapsat spolu s Marií, sobě zasnoubenou ženou, která byla v požehnaném stavu. Když tam byli, naplnil se jí čas, kdy měla porodit. A porodila svého prvorozeného syna, zavinula ho do plének a položila do jeslí, protože v zájezdním útulku nebylo pro ně místo. V té krajině nocovali pod širým nebem pastýři a střídali se na hlídce u svého stáda. Najednou u nich stál anděl Páně a sláva Páně se kolem nich rozzářila a padla na ně veliká bázeň. Anděl jim řekl: „Nebojte se! Zvěstuji vám velikou radost, radost pro všechny lid: V městě Davidově se vám dnes narodil Spasitel - to je Kristus Pán. To bude pro vás znamením: Naleznete děťátko zavinuté do plének a položené v jeslích.“ A náhle bylo s andělem celé množství nebeských zástupů a takto chválili Boha: „Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj lidem, v kterých má Bůh zalíbení.“

Boží hod vánoční - za svítání

1. ČTENÍ - Iz 62, 11-12

Čtení z knihy proroka Izaiáše.

Hospodin ohlašuje až do končin země: „Řekněte siónské dceři: Hle, přichází tvá spása, u sebe má svou mzdu, před sebou má svůj zisk. Nazvou je: „Svatý lid, vykoupení od Hospodina.“ Ty pak dostaneš jméno „Vytoužené, neopuštěné město“.“

2. ČTENÍ - Tit 3, 4-7

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Titovi.

Projevila se dobrota Boha, našeho spasitele, a jeho láska k lidem; ne snad proto, že my jsme vykonali něco dobrého, ale ze svého milosrdenství nás spasil v koupeli znovuzrození a obnovení Duchem svatým. Toho na nás vylil v hojnosti skrze našeho spasitele Ježíše Krista, abychom - ospravedlnění jeho milostí - dostali jako dědictví vytoužený věčný život.

EVANGELIUM - Lk 2, 15-20

Slova svatého evangelia podle Lukáše.

Když andělé odešli od pastýřů do nebe, řekli si pastýři mezi sebou: „Pojďme tedy do Betléma podívat se na to, co se tam stalo, jak nám Pán oznámil!“ Pospíchali tam a našli Marii a Josefa i děťátko položené v jeslích. Když ho uviděli, vypravovali, co jim bylo o tom dítěti pověděno. Všichni, kdo to slyšeli, podivili se tomu, co jim pastýři vyprávěli. Maria však to všechno uchovávala v srdci a rozvažovala o tom. Pastýři se zas vrátili. Velebili a chválili Boha za všechno, co slyšeli a viděli, jak jim to bylo řečeno.

Boží hod vánoční - ve dne

1. ČTENÍ - Iz 52, 7-10

Čtení z knihy proroka Izaiáše.

Jak je krásné vidět na horách nohy posla, který přináší radostnou zprávu, který zvěstuje pokoj, hlásá blaho a oznamuje spásu, který praví Siónu: „Bůh tvůj kraluje!“ Slyš! Tvoji strážníci pozdvihují hlas a jásají spolu, neboť vidí na vlastní oči, jak se Hospodin vrací na Sión. Radujte se a jásajte vespolek, jeruzalémské trosky, neboť Hospodin utěšil svůj lid, vykoupil Jeruzalém. Obnažil Hospodin

svě svaté rámě před očima všech národů a všechny končiny země uzří spásu našeho Boha!

2. ČTENÍ - Žid 1, 1-6

Čtení z listu Židům.

Mnohokrát a mnoha způsoby mluvil Bůh v minulosti k našim předkům skrze proroky. V této poslední době však promluvil k nám skrze svého Syna. Jeho ustanovil dědicem všeho a skrze něj také stvořil svět. On je odlesk jeho božské slávy a výrazná podoba jeho podstaty, on všechno udržuje svým mocným slovem. Když vykonal očistu od hříchů, zasedl na výsostech po pravici Boží velebnosti a stal se o to vznešenějším než andělé, oč je převyšuje svou důstojností, které se mu trvale dostalo. Vždyť komu z andělů kdy Bůh řekl: Ty jsi můj syn, já jsem tě dnes zplodil?

EVANGELIUM - Jan 1, 1-18

Začátek svatého evangelia podle Jana.

Na počátku bylo Slovo a to Slovo bylo u Boha a to Slovo byl Bůh. To bylo na počátku u Boha. Všechno povstalo skrze ně a bez něho nepovstalo nic, co jest. V něm byl život a ten život byl světlem lidí. To světlo svítí v temnotě a temnota ho nepohltila. Byl člověk poslaný od Boha, jmenoval se Jan. Přišel jako svědek, aby svědčil o tom světle, aby všichni uvěřili skrze něho. On sám nebyl tím světlem, měl jen svědčit o tom světle. Bylo světlo pravé, které osvětluje každého člověka; to přicházelo na svět. Na světě bylo a svět povstal skrze ně, ale svět ho nepoznal. Do vlastního přišel, ale vlastní ho nepřijali. Všem, kdo ho přijali, dal moc stát se Božími dětmi, těm, kdo věří v jeho jméno, kdo se zrodili ne z krve, ani z vůle těla, ani z vůle muže, ale z Boha. A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi. Viděli jsme jeho slávu, slávu, jakou má od Otce jednorozený Syn, plný milosti a pravdy. Jan o něm vydával svědectví a volal: „To je ten, o kterém jsem řekl: Ten, který přijde po mně, má větší důstojnost, neboť byl dříve než já.“ Všichni jsme dostali z jeho plnosti, a to milost za milostí. Neboť Zákon byl dán skrze Mojžíše, milost a pravda přišly skrze Ježíše Krista. Boha nikdo nikdy neviděl. Jednorozený Bůh, který spočívá v náručí Otcově, ten o něm podal zprávu.

Svátek Svaté Rodiny 31. prosince 2006

1. ČTENÍ - 1 Sam 1, 20-22.24-28

Čtení z první knihy Samuelovy.

Anna počala, a když uplynul čas, porodila syna, dala mu jméno Samuel a pravila: „Od Hospodina jsem si ho vyžádala.“ Muž Elkan a celá jeho rodina odešli, aby obětovali Hospodinu výroční oběť a splnili svůj slib. Ale Anna neodešla. Řekla totiž svému muži: „Přivedu chlapce, až ho odstavím, aby se ukázal před Hospodinem a zůstal tam navždy.“ Když odstavila Samuela, přivedla ho s sebou do Hospodinova domu v Silo, s tříročním býčkem, s jednou měřicí mouky a s měchem vína; chlapec byl ještě malý. Porazili býka a přivedli chlapce k Helimu. Anna řekla: „Prosím, můj pane, jako že jsi živ, můj pane, já jsem ta žena, která stála tady u tebe a modlila se k Hospodinu. Za tohoto chlapce jsem se modlila, a Hospodin vyslyšel mou žádost, jak jsem ho prosila. A proto také já ho odevzdávám Hospodinu na všechny dny, po které bude živ - je odevzdán Hospodinu.“ I klaněli se tam Hospodinu.

2. ČTENÍ - 1 Jan 3, 1-2.21-24

Čtení z prvního listu svatého apoštola Jana.

Milovaní! Hled'te, jak velikou lásku nám Otec projevil, že se nejen smíme nazývat Božími dětmi, ale že jimi také jsme! Proto nás

svět nezná, že nepoznal jeho. Milovaní, už teď jsme Boží děti. Ale čím budeme, není ještě zřejmé. Víme však, že až on se ukáže, budeme mu podobní, a proto ho budeme vidět tak, jak je. Milovaní, jestliže nás svědomí neobviňuje, dodá nám to radostné důvěry v Boha a dostaneme od něho všechno, zač prosíme, protože zachováme jeho přikázání a konáme, co je mu milé. A to je to jeho přikázání: abychom věřili ve jméno jeho Syna Ježíše Krista a navzájem se milovali, jak nám to nařídil. Kdo zachovává jeho přikázání, zůstává v Bohu a Bůh v něm. A že v nás zůstává, poznáváme podle Ducha, kterého nám dal.

EVANGELIUM - Lk 2, 41-52

Slova svatého evangelia podle Lukáše.

Ježíšovi rodiče putovali každý rok do Jeruzaléma na velikonoční svátky. Když mu bylo dvanáct let, vydali se tam na svátky jako obvykle. A když ukončili sváteční dny a vraceli se domů, zůstal chlapec Ježíš v Jeruzalémě, a jeho rodiče to nezpозorovali. V domnění, že je ve skupině poutníků, ušli den cesty; teprve potom ho hledali mezi příbuznými a známými. Když ho nenašli, vrátili se do Jeruzaléma a hledali ho. Po třech dnech ho našli v chrámě, jak sedí uprostřed učitelů, poslouchá je a dává jim otázky. Všichni, kdo ho slyšeli, žasli nad jeho chápavostí a nad jeho odpověďmi. Když ho rodiče uviděli, celí se zarazili a jeho matka mu řekla: „Dítě, proč jsi nám to udělal? Hle, tvůj otec i já jsme tě s bolestí hledali.“ Odpověděl jim: „Proč jste mě hledali? Nevěděli jste, že já musím být v tom, co je mého Otce?“ Ale oni nepochopili, co jim tím chtěl říci. Potom se s nimi vydal na zpáteční cestu, šel do Nazareta a poslouchal je. Jeho matka to všechno uchovávala ve svém srdci. Ježíš pak prospíval moudrostí, věkem a oblibou u Boha i u lidí.

Matky Boží, Panny Marie 1. ledna 2007

1. ČTENÍ - Nm 6, 22-27

Čtení ze čtvrté knihy Mojžíšovy.

Hospodin řekl Mojžíšovi: „Řekni Árónovi a jeho synům: Tak budete žehnat izraelským synům; budete jim říkat: 'Ať tobě Hospodin požehná a ochraňuje tě! Ať tobě Hospodin ukáže svou jasnou tvář a je ti milostivý! Ať Hospodin obrátí k tobě svou tvář a dopřeje ti pokoje!' Budou vzývat moje jméno nad izraelskými syny a já jim požehnám.“

2. ČTENÍ - Gal 4, 4-7

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Galaťanům.

Bratři! Když se naplnil čas, poslal Bůh svého Syna, narozeného ze ženy, podrobeného Zákonu, aby vykoupil lidi, kteří podléhali Zákonu. Tak jsme byli přijati za syny. A protože jste synové, poslal nám Bůh do srdce Ducha svého Syna, Ducha, který volá: „Abba, Otče!“ Už tedy nejsi otrok, ale syn a jako syn také dědic skrze Boha.

EVANGELIUM - Lk 2, 16-21

Slova svatého evangelia podle Lukáše.

Pastýři pospíchali do Betléma a našli Marii a Josefa i děťátko položené v jeslích. Když ho uviděli, vypravovali, co jim bylo o tom dítěti pověděno. Všichni, kdo to slyšeli, podivili se tomu, co jim pastýři vyprávěli. Maria však to všechno uchovávala v srdci a rozvažovala o tom. Pastýři se zas vrátili. Velebili a chválili Boha za všechno, co slyšeli a viděli, jak jim to bylo řečeno. Když uplynulo osm dní a dítě mělo být obřezáno, dali mu jméno Ježíš, jak ho nazval anděl, než bylo počato v mateřském lůně.

ZPRÁVY Z VLASTI

Carolina od 1. do 30. listopadu 2006

Politické události

**Češi oslavili 88 let od vzniku
ČSR pietními akty
i demonstracemi**

Státní svátek 28. října provázely oficiální oslavy i demonstrace radikálů. Prezident Václav Klaus započal oslavy položením kytice na hrob prvního československého prezidenta Tomáše Garrigua Masaryka v Lánech. V 11 hodin měl na programu přijetí diplomatického sboru, o hodinu později pak povýšil do generálských hodností šest důstojníků. Ve stejném čase se v Pantheonu Národního muzea v Praze konalo tradiční slavnostní shromáždění veteránů odboje. Za zvuků české a slovenské národní hymny položili kytice k soše T. G. Masaryka. Anđela Dvořáková, předsedkyně Českého svazu bojovníků za svobodu, kritizovala v projevu vnitropolitickou situaci v zemi. Mimo jiné řekla, že peníze nesměřují k potřebným, ale často se jimi plýtvá na ambice současných politiků. "Třeba je právě postrádají domovy důchodců, nebo bývalí odbojáři. Věkový průměr členů odboje je 82 až 85 let. Nemohou čekat do dalších voleb," uvedla. Podle ní se dnes mnozí členové odboje ptají, zač bojovali. "Za takovou politiku určitě nikoli," uvedla podle ČTK. V jednu hodinu odpoledne složilo na Hradčanském náměstí téměř 500 vojáků slavnostní přísahu za přítomnosti prezidenta, ministra obrany Jiřího Šedivého a náčelníka generálního štábu Pavla Štefky. Do té doby poklidné oslavy narušily dvě předem ohlášené demonstrace pravicových radikálů. Na Václavském

náměstí měla v 16 hodin začít akce pořádaná Národní stranou. Svolávala na ni internetovou pozvánkou s názvem Spalme muslimskou nenávist. Sešlo se asi 30 členů a příznivců. Ještě před zahájením policie zatkla devět lidí, z toho pět členů NS, včetně její předsedkyně Petry Edelmannové. Národní stranu přišli podpořit i příznivci hnutí skinheads, ale organizátoři je vyzvali k odchodu. Později dorazila malá skupinka levicových radikálů, kteří chtěli zabránit rozněcování islamofobie a demonizace islámu. Jeden z nich byl odveden policií. Obě skupiny oddělilo asi 20 těžkooděnců. Na Palackého náměstí v Praze se sešli přívrženci Vlastenecké fronty. Po srazu se vydali na Vyšehrad doprovázeni policií. Ta během cesty zatkla několik demonstrujících za propagování neonacismu symboly na oblečení. V průvodu byly k vidění české vlajky a slyšet hesla Nic než národ!, Češi, buďte s námi! či Čechy Čechům. Na demonstraci ultrapravice v Ostravě se sešlo asi 80 lidí. V průběhu celého dne se u Národního památníku na pražském Vítkově oslavovalo pod taktovkou hlavního organizátora Václava Marhoul, režiséra a producenta. Dopoledne uctili prezident Václav Klaus, premiér Mirek Topolánek a další představitelé státu památku hrdinů padlých za vlast položením věnců. Na pietní akt navázal zábavný program - vystoupení Posádkové hudby Praha a jednotky Čestné stráže AČR a ukázky historické vojenské techniky z let 1918 až 1945. U pomníku Jana Žižky se sešlo asi 500 lidí. V

rámci oslav 28. října se veřejnosti otevřely budovy Úřadu vlády, Poslanecké sněmovny, Senátu nebo Obecního domu.

Státní vyznamenání k svátku 28. října

U příležitosti státního svátku vzniku samostatného československého státu udělil 28. října prezident republiky Václav Klaus 22 státních vyznamenání. Ceremoniál se konal tradičně ve Vladislavském sále Pražského hradu. Prezident slavnostní večer zahájil projevem, v němž se dotkl povolební situace, kritizoval pětiměsíční období bez vlády a mimo jiné vyzdvihl křehkost demokracie. "Spolu s téměř pětiměsíčním hledáním vlády, která by získala parlamentní podporu, a s vůbec prvním nevyslovením důvěry vládě v naší novodobé historii je to důvodem, proč se v den našeho nejvýznamnějšího státního svátku zabývat tím, zda v tom, co nám přinesl listopad 89, důsledně pokračujeme či zda - díky ztrátě původního elánu, odhodlání, ale i některých nerealistických iluzí - nemáme tendenci jít jinudy a jinam." Nejvyšší státní vyznamenání, Řád bílého lva, za výjimečné zásluhy o obranu a bezpečnost státu bylo uděleno dvakrát, a to generálmajorovi Antonínu Špačkovi a in memoriam plukovníku Josefu Bryksovi. Řád Tomáše G. Masaryka propůjčil prezident strahovskému opatu Mons. Michalovi Josefu Pojezdnému, Mons. Karlovi Skalickému, který působí na Teologické fakultě Jihočeské univerzity, a předsedkyni Konfederace politických vězňů Naděždě Kavalírové.

Katolický týdeník k těmto vyznamenáním napsal: Mons. Michaela Josefa Pojezdného, opata strahovských premonstrátů, ocenil prezident za vynikající zásluhy o stát v oblasti

rozvoje demokracie, humanity a lidských práv. „V období totality se podílel na aktivitách připravujících podmínky pro vítězství demokracie v naší zemi. Po roce 1989 se významně zasloužil o obnovení náležitého postavení církvi v naší společnosti,“ uvedla k ocenění Mons. Pojezdného kancelář prezidenta republiky. „Je moc dobře, že mezi dvaadvaceti oceněnými jsou dva kněží. Ukazuje to, že stát má vztah k církvi a že si její práce váží. Své vyznamenání беру jako poctu církvi,“ těšil se z ocenění Mons. Pojezdný. Mons. Karel Skalický obdržel vyznamenání za vynikající zásluhy o stát v oblasti rozvoje demokracie, humanity a lidských práv. Podílel se na aktivitách českého exilu v boji proti totalitě. Po emigraci do Říma přednášel teologii na Lateránské univerzitě, od roku 1967 vydával významný exilový časopis Studie. Jako kněz se věnoval českým exulantům. „Při udělení státního vyznamenání jsem se cítil konečně jako Čech - uznaný, plnoprávný Čech,“ prozrazuje Karel Skalický, který prožil osmařicet let v exilu. „Vzpomněl jsem si na Žalm 115, který začíná slovy: Ne nás, Hospodine, ne nás, ale svoje jméno oslav. Říkal jsem si, ať i toto ocenění slouží Boží slávě,“ dodává Karel Skalický. Naděžda Kavalírová je známá svým dlouholetým otevřeným odporem proti komunistickému režimu. Po maďarských událostech v roce 1956 byla ve vykonstruovaném procesu odsouzena za vlastizradu a řadu let vězněna. Od roku 1990 se angažuje ve vedení Konfederace politických vězňů.

Medaile Za zásluhy převzali z rukou prezidenta Klause mimo jiné romský aktivista Milan Horvát, herečky Iva Janžurová a Jiřina Jirásková, malíř

Jiří Anderle, výtvarník Zdeněk Miler, fotograf Jindřich Štreit, vědci Petr Hájek a Vladimír Veselý a sportovní legendy Josef Masopust a Kateřina Neumannová. In memoriam byl vyznamenán herec Boris Rosner. Seznam všech oceněných je dostupný na www.hrad.cz.

Prezident Václav Klaus jmenoval premiérem znovu Mirka Topolánka

Ve středu 8. listopadu jmenoval prezident Václav Klaus Mirka Topolánka premiérem. Předseda ODS tedy získal druhou možnost sestavit vládu. Důvodem pro urychlené jmenování premiéra byla pravděpodobně schůze vedení ČSSD, která odmítla prezidentův plán na sestavení duhové koalice. V této vládě by se sešli zástupci všech sněmovních stran kromě KSČM. "Rezignuji na úsili hledat dohodu tam, kde o ni nestojí," prohlásil v pondělí 6. října Klaus a zrušil i plánovanou schůzku s předsedy stran, na které měli jednat o podobě budoucí vlády. Předsednictvo ČSSD totiž rozhodlo nadále usilovat o vlastní pokus sestavit vládu. Sociální demokraté nesouhlasí s řešením v podobě předčasných voleb a žádají, aby se vyčerpaly všechny tři ústavní pokusy o vytvoření vlády. Po pondělním prezidentově prohlášení však přišel předseda ČSSD Jiří Paroubek s nabídkou podpory menšinové vlády ODS na dva roky, do předčasných voleb. Šéf ODS Mirek Topolánek vládu s ČSSD vyloučil, jasnou představu o podobě nového kabinetu ale zatím nemá. Jmenování Topolánka interpretují média také jako snahu o urychlení cesty k předčasným volbám. Zdá se totiž pravděpodobné, že ani napodruhé předseda ODS s hledáním důvěry v Poslanecké sněmovně neuspěje. Občanští demokraté, kteří

zvítězili v červnových volbách, budou totiž nejspíše znovu vyjednávat o trojkoalici se Stranou zelených a KDU - ČSL. Dohromady mají ale jen 100 hlasů, stejně jako ČSSD a KSČM.

Kongres ODS dal

Topolánkovi silný mandát

O víkendu 18.-19. listopadu se v Kongresovém paláci v Praze konal 17. sjezd Občanské demokratické strany, na kterém stanovila své priority. Tou hlavní je zabránit vzniku vlády ČSSD a KSČM a neumožnit vládu na základě velké koalice ODS a ČSSD nebo opoziční smlouvy. Strana podporuje předčasné volby a za ideální termín považuje rok 2007. Dalším bodem dvoudenního programu bylo především zvolení nového vedení strany. V čele ODS i nadále zůstává Mirek Topolánek, který ve volbách získal 70% hlasů. Ve funkci prvního místopředsedy nahradil Petra Nečase pražský primátor Pavel Bém, který byl nadpoloviční většinou zvolen už v prvním kole volby. Místopředsednická křesla obhájili středočeský hejtman Petr Bendl a ministr vnitra Ivan Langer. Nově je doplní bývalý ústecký primátor Petr Gandalovič a bývalý první místopředseda Petr Nečas. Z vedení strany naopak vypadávají Miroslava Němcová a Vlastimil Tlustý.

ČSSD nabídla ODS

východisko z vládní krize

Předseda ČSSD Jiří Paroubek navrhl v pondělí 20. listopadu po skončení kongresu ODS vznik vlády, která by po roce působení svou činnost zhodnotila a následně rozhodla, zda vyhlásí předčasné volby. Ty by se konaly nejdříve v létě roku 2008. ODS však dala předsedovi Mirku Topolánkovi za úkol prosadit předčasné volby pokud možno ještě v průběhu roku 2007. Prosazení zásad-

ních reformních kroků do programového prohlášení by podle ODS mohlo zajistit prodloužení funkčního období kabinetu. Především jde o zavedení rovné daně, reformu zdravotnictví, školství a penzijního systému. Právě v těchto bodech se však ČSSD s ODS neshodnou. Ve středu 22. listopadu se předseda ODS Mirek Topolánek sesel se zástupci ČSSD a na čtvrtek měl na programu jednání s KDU-ČSL a Strany zelených a znovu se sociálními demokraty. Chtěl zjistit, jaký termín předčasných voleb strany preferují. Martin Bursík, předseda SZ, již dříve prohlásil, že nejzazším termínem je pro zelené léto 2008, lidovci žádný přesný termín neuvedli. Místopředseda ČSSD Zdeněk Škromach předem označil tato jednání za zbytečná. Postoje stran k předčasným volbám se prý nezměnily, a ODS tak podle něj měla rovnou začít s jednáním o podobě nové vlády. Zástupci ČSSD navíc kritizovali, že s nimi Topolánek nezačal vyjednávat ihned po skončení stranického kongresu ODS. Považují to za zbytečné otálení. Podle posledních zpráv se pro čtyřkoalici a předčasné volby v roce 2008 vyjádřily ODS, KDU-ČSL a SZ, ČSSD se vstupem do vlády stále váhá.

Češi si připomněli události 17. listopadu

Většina Čechů si státní svátek 17. listopadu pojí s rokem 1989, na události o padesát let starší se zapomíná. Přesto se v ten den lidé shromáždili jak na Národní třídě, tak u Hlávkovy koleje, kde si připomínali události 17. listopadu 1939, kterému předcházela demonstrace z 28. října, při níž byl zraněn student Jan Opletal. Jeho pohřeb z 15. listopadu se stal zámlinkou pro uzavření českých vysokých škol o dva dny později,

což vyvolalo nevoli studentů a vedlo k jejich zatýkání nacisty. Na 1200 studentů skončilo v koncentračních táborech. Sedmáctý listopad 1989 byl vzpomínkou na tyto události, z dnešního pohledu je chápán spíše jako začátek "sametové revoluce" a zhroutení komunistického režimu. Letos na Národní třídě vzpomínala i řada domácích politiků. K pamětní desce přišli prezident Václav Klaus, premiér Mirek Topolánek, předseda Sněmovny Miloslav Vlček i šéf Senátu Přemysl Sobotka. V souvislosti se 17. listopadem se agentura STEM a Centrum pro výzkum veřejného mínění (CVVM) tázaly lidi, zda se mají lépe než před rokem 1989. Se současným režimem jsou podle STEM spokojeny přibližně dvě třetiny lidí, lépe se podle výzkumu CVVM žije jen jedné třetině. Nespokojení jsou lidé zejména s hospodářskou kriminalitou, korupcí, tunelováním a nezaměstnaností.

Na letištích začala platit nová bezpečnostní pravidla

Nová pravidla pro leteckou přepravu začala platit 6. listopadu v celé EU. Upravují zejména množství kapalin, které si cestující mohou vzít s sebou na palubu. Opatření, která schválila Evropská komise, se týkají všech pasažérů odlétajících z letišť v EU do jakékoliv destinace. Pravidla přijaly rovněž Island, Norsko a Švýcarsko. Změna bezpečnostních opatření je reakcí na novou hrozbu kapalných výbuchů. V Praze na ruzyňském letišti se zavedení nových pravidel obešlo bez problémů. Cestující si nově mohou vzít na palubu letadla pouze kapaliny či gely v samostatných baleních do 100 mililitrů uzavřené v průhledném igelitovém sáčku o objemu maximálně jeden litr. Totéž platí i pro tekutiny

zakoupené v bezpečnostní zóně. Ty prodávající zapečetí spolu s účtenkou rovněž do průhledného sáčku. Nevztahuje se na ně pouze množstevní omezení. Pravidla platí pro léky a potraviny, včetně kojenecké výživy, a pasažéři by měli být schopni doložit jejich nezbytnost během letu. Dále budou cestující při bezpečnostní kontrole žádáni o odložení svrchního oděvu a vyjmutí elektronických zařízení z příručních zavazadel.

BIS: Stroje z ČR měly sloužit ke zdokonalení jaderného programu KLDŘ

V sobotu 11. listopadu informovalo zpravodajství ČT, že KLDŘ se vloni třikrát neúspěšně pokusila vyvézt z ČR speciální zařízení, která měla podle specialistů Bezpečnostní informační služby (BIS) posloužit ke zdokonalení korejského jaderného programu. Oznámení ČT využily jako základ své zprávy Novinky.cz. Konkrétně se podle mluvčího BIS Jana Šubrtů jednalo o obráběcí stroje a jejich náhradní díly. Specialisté předpokládají, že KLDŘ potřebuje sestavit nosič na jadernou pumu a součástky dovezené z ČR by pomohly tento záměr uskutečnit. BIS si je jistá, že obchody, které se jí podařilo zmařit, souvisely s vývojem jaderného programu. Utvrdil ji v tom fakt, že po první nezdařené dodávce strojů se KLDŘ pokusila stejnou zásilku vyvézt přes třetí státy. Od roku 2003 jsou pro vývoz zboží takzvaného dvojího využití stanovena přísná pravidla. Rezoluce OSN z října 2006 navíc výslovně zakázala vývoz komodit tohoto druhu do Severní Koreje.

Milada Horáková jako oběť komunismu oceněna v USA

Ve středu 15. listopadu udělila Nadace pro vybudování památníku obětem komunismu

ve Washingtonu Medaili svobody české političce a oběti komunistického režimu Miladě Horákové, která byla v červnu roku 1950 odsouzena a následně popravena ve vykonstruovaném politickém procesu. Horáková byla od roku 1929 členkou a funkcionářkou Československé strany národně socialistické. V roce 1939 se zapojila do protinacistického odboje, o rok později byla zatčena gestapem a vězněna na Pankráci a v Terezíně, dalších pět let potom v ženské káznici poblíž Mnichova. Po skončení války se vrátila do Prahy a byla opět politicky činnou, navíc se stala místopředsdkyní Svazu osvobozených politických vězňů. Po únorovém převratu 1948 však odešla z politického života a několik měsíců na to byla ve vykonstruovaném procesu odsouzena za údajnou špionáž a velezradu k trestu smrti. Před rokem se v Národním archivu v Praze našly do té doby nezveřejněné zvukové záznamy závěrečné řeči obžalovaných - s poznámkou "z posledních slov nic nevysílat". K jedinému svědku procesu, takzvané "šedé knize", což jsou sestříhané nahrávky, tímto přibyl autentický dokument.

Ze Slovenska

Slovenský prezident Gašparovič na oficiální návštěvě v Rusku

Rusko a Slovensko chtějí zintenzivnit své partnerské vztahy. Během návštěvy slovenského prezidenta v Moskvě se na tom shodli Vladimír Putin a Ivan Gašparovič. Jejich jednání podle Gašparoviče proběhlo v duchu "konstruktivního a vlídného dialogu" a probírali také otázku vývozu ruského plynu. "Důležitost naší země není omezena na objem našich energetických zdrojů, které spotřebováváte. Jste také nej-

důležitější tranzitní zemí pro náš plyn, který směřuje do Evropy," řekl Putin. Podle něj Rusko uspokojuje energetické potřeby Slovenské republiky z 90 procent. "Dnes jsme potvrdili principiální dohodu o nových dlouhodobých kontraktech," informoval ruský prezident o nových dohodách o tranzitu ruského plynu do Evropy přes Slovensko, jejichž současná podoba platí jen do roku 2008. Prezidenti dále jednali o spolupráci v oblasti atomové energie. Ruské společnosti jsou podle Putina připraveny modernizovat a dokončit výstavbu atomových elektráren na Slovensku. "Názor na jadernou energetiku ve světě se mění. Mění se i v Evropské unii, ve vztahu k možnostem využití jaderné energie, proto spolupráci v této oblasti vidím velmi perspektivně," řekl před novináři slovenský prezident. Během pětidenní návštěvy Ruska se Gašparovič zúčastnil také podnikatelského fóra v Moskvě a v sibiřském Krasnojarsku.

Slovenská ekonomika rekordně roste

Slovenský hrubý domácí produkt vzrostl ve třetím čtvrtletí meziročně o 9,8%. 15. listopadu to uvedla ČTK s odkazem na slovenský statistický úřad. Údaj překvapil především analytiky, kteří očekávali růst 6,8%. "Údaj o růstu slovenské ekonomiky je bleskem z čistého nebe. Slovensko svým tempem růstu vybočilo ze všech dosavadních středoevropských zkušeností," sdělil ČTK analytik HVB Bank Pavel Sobíšek s tím, že bude-li růst obdobně pokračovat, bude to důkazem, že úspěšně provedené ekonomické reformy a snížení míry zdanění ekonomice výrazně pomohly. Růst HDP se promítl i v kurzu slovenské koruny, která posílila

na své historické maximum 35,72 Sk/EUR.

Při důlním neštěstí na Slovensku zahynuli čtyři horníci

Ve čtvrtek 16. listopadu se stalo v hnědouhelném dole Nováky na středním Slovensku neštěstí. Čtyři horníky zaspala zemina, která se uvolnila zřejmě v důsledku tektonické anomálie v povrchové vrstvě dolu. Do šachty, kde horníci pracovali, natekla voda a sesypaly se materiály z nadloží. Neštěstí bylo oznámeno ve čtvrtek ráno a ihned nato začala záchranná akce řízená krizovým štábem. Pomáhalo při ní i několik Čechů. Na místo neštěstí dorazili premiér Robert Fico a ministr hospodářství Lubomír Jahňatek. Rodiny zavalených horníků věřily, že se je podaří vyprostit. Tuto možnost nevyklučovali ani záchranáři. Prorazili vrty a zavedli do šachty speciální kameru, která ukázala, že za naváleným materiálem je vzduch a volný prostor, tedy podmínky k přežití. V pátek však objevil záchranný tým ostatky prvního těla, další byly nalezeny v sobotu ráno. Podle lékaře nebyl rozsah poranění slučitelný se životem. Pátrací akce byla nebezpečná, neboť v dole stále prosakovala voda. Téměř po 60 hodinách záchranáři oznámili, že nepřežil ani jediný ze čtyř horníků. Zavalení muži byli ve věku od 32 do 45 let. Všichni byli ženatí a měli děti. Baně Priedviza jsou největším producentem hnědého uhlí na Slovensku. Zaměstnávají skoro pět tisíc lidí.

Ekonomika

Po šesti letech zkušebního provozu kolaudace Temelína

Jaderná elektrárna Temelín byla v pátek 3. listopadu zkolaudována, po šesti letech zkušebního provozu tak získala

oficiální povolení k provozu. O kolaudaci rozhodl Krajský úřad Jihočeského kraje, jeho mluvčí Maria Ptáčková ČTK potvrdila: "Rozhodnutí je pravomocné, neboť jediný účastník řízení, společnost ČEZ, se vzdal práva na odvolání". Rozhodnutí o kolaudaci vyvolalo okamžitě protesty Rakušanů, kteří je považují za porušení dohod mezi Českou republikou a Rakouskem. Rakouský ministr životního prostředí Josef Proll prohlásil, že dohoda zněla jasně: "Kolaudace teprve po vyjasnění otevřených bezpečnostních otázek". Rakousko zvažuje, že na Českou republiku podá žalobu. Zkušební provoz prvního bloku Temelína byl zahájen v roce 2000, druhého o dva roky později. Dokument o kolaudaci povoluje jejich provoz po dobu deseti let. Temelín tak musí v roce 2010 žádat o nové povolení pro provoz prvního bloku.

Supermarkety Delvita končí na českém trhu

Po patnácti letech zmizí z českého trhu značka Delvita. Její obchody koupí společnost REWE, která v Česku již provozuje řetězce Billa a Penny Market. Za 96 supermarketů zaplatí německý investor 100 milionů eur, tedy v přepočtu 2,8 miliardy korun. Delvita byla v ČR dlouhodobě ve ztrátě, a proto se její majitel, belgická firma Delhaize, rozhodl z českého trhu odejít. REWE Group má dosud v ČR na 240 obchodů. Díky nákupu Delvity se v žebříčku tuzemských potravinářských řetězců posune na čtvrté místo, před britské Tesco a těsně za nizozemský Ahold. "Plánujeme, že přebudování obchodů Delvita na supermarkety Billa proběhne během příštích dvou let," uvedl pro Hospodářské noviny šéf REWE Group Česká republika Jaroslav Szczykpa. Otázkou je,

zda se se změnou majitele nezmění i sortiment obchodů. Delvita si držela pověst supermarketů s kvalitnějším zbožím za vyšší ceny. Nedokázala se však udržet v konkurenci velkoplošných hypermarketů a diskontů a propadla se do dvoumiliardové ztráty. Již loni prodala společnost Delhaize své obchody na Slovensku. Z ČR tak během dvou let mizí již čtvrtá značka obchodu. Před rokem skončil řetězec Julius Meinl, jehož prodejny převzala firma Ahold. Letos pak zanikly pobočky Carrefour a Edeka, které koupilo Tesco. Experti se shodují, že odchod Delvity není poslední významnou změnou na trhu a že konkurenční boj mezi maloobchodními řetězci bude pokračovat. České prodejny se tak postupně dostávají do rukou německých majitelů. Další německý řetězec, drogistická společnost Schlecker, zase kupuje síť drogerií Droxi. Diskontní Schlecker provozuje v celé Evropě na 14 tisíc drogerií, v tuzemsku má zatím jen 19 prodejen zejména v pohraničí. Po nákupu 130 provozoven Droxi by se stal českou jedničkou v oboru. Transakce by se měla uzavřít počátkem roku 2007 po schválení antimonopolním úřadem.

Kurzovní listek ČNB

27. 11. 2006 (střed)

EUR, 1	28.040
Kanada, 1	18.865
Slovensko, 100	78.654
USA, 1	21.381

Kultura

Cestovatelský festival přiblížil krásu cizích zemí

V pražském Kulturním domě Ladví se od 10. do 12. listopadu konalo setkání českých cestovatelů. Ve třech sálech se uskutečnilo 50 projekcí. Promítaly se fotografie a diapozitivy z cest po celém světě, které doprovázely komentáře

jejich autorů. K vidění byly např. Snímky z Malajsie, Bolívie, Kuby, Madagaskaru nebo ze Severního pólu. Kromě projekcí bylo možné zúčastnit se diskuse s odborníky a prohlédnout si stánky cestovních kanceláří v předsálí. Součástí programu byla soutěž o nejlepší krátkometrážní projekci nazvaná Slideshow awards, které se zúčastnilo 28 fotografů, a vítěze volili diváci festivalu. Stal se jím Richard Slaba s příspěvkem nazvaným Ladakh - Malý Tibet. K nejzajímavějším projekcím 7. ročníku patřily fotografie Františka Standa ze severní Keni.

Přednáška o tom,

že Mozart nebyl Amadeus

Do oslav 250. výročí narození W. A. Mozarta, které letos probíhají především v Praze a ve Vídni, se zapojila i Akademie múzických umění v Praze. Kromě koncertů uspořádala její katedra teorie a dějin hudby i jednu netradiční akci – veřejnou přednášku o nových informacích ze života i díla hudebního genia s názvem Mozart - legendy, mýty a nové poznatky. První část se konala 13. listopadu. Vedoucí katedry a profesor dějin hudby Jaromír Havlík připravil přednášku na základě poznatků z nově vydaných mozartovských biografí a také z potřeby uvést na pravou míru již dlouho tradované nepravdy, které společnost přejala ze známého Formanova filmu Amadeus. Takovou je mj. pořadové číslo Jupiterské symfonie. Udává se 41, přesto že je prokazatelně poslední Mozartovou symfonií a těch Mozart napsal 55. Havlík v novém světle popsal Mozartova otce Leopolda. Nebyl to zcela jen tyran, ale velmi vzdělaný člověk, který věděl, co je třeba k rozvoji výjimečného talentu jeho syna. Dal Wolfgangovi všeobecné vzdělání a

sám ho naučil francouzsky, italsky, španělsky a anglicky. Pro své potěšení si pořídil sextant, dalekohled a mikroskop, "což je zařízení, které tenkrát neměla nejspíš ani vídeňská univerzita!", uvedl. V nových souvislostech přiblížil Mozartovu ženu Konstanci. Ta bývá spodobněná jako "rozmařilá a hloupá ženuška, která Mozartovi nesahala po kotníky a ještě ho přivedla na mizinu." Opak je pravdou, uměla komponovat, zdatně zpívala, hrála výtečně biliár a na klavír. I když ne pedantská, byla velmi hospodárná a o domácnost dobře pečovala. Zajímavé je i Mozartovo jméno. Byl pokřtěn jako Christoff Wolfgang Johann Theofil. Používal jen Wolfgang a poněmčené Gottlieb, což ve Francii změnil na Amadee. Podoba jména Amadeus vznikla omylem v nejstarší biografii o Mozartovi Otty Jahna a Mozartovi již zůstala. Přednáška pokračovala 20. listopadu, kdy byla řeč především o Mozartově vztahu se Salierim, který byl ve skutečnosti Mozartovým přítelem a rozhodně ne vrahem, a císařem Josefem II.

Sport

Čeští hokejisté obsadili ve Finsku druhé místo

V prvním utkání na druhém turnaji série Euro Hockey Tour hraném v Praze porazili Češi Švédsko 5:4. Ve druhém utkání podlehl Finům 1:2. Pokud chtěl výběr trenéra Hadamczika vyhrát turnaj, musel porazit Rusy v základní hrací době. Dvě minuty před koncem ještě vedl 2:1, pak ale v 59. minutě Ščastlivýj vyrovnal. Vítězná branka nepadla ani v prodloužení a v samostatných nájezdech byl šťastnější ruský tým, který si tak celkovým výsledkem 2:3 zajistil první místo v turnaji. České mužstvo obsadilo druhou příčku.

CÍRKEV DOMA A VE SVĚTĚ

Maďarská církev si připomíná

800 let od narození sv. Alžběty Uherské

Budapešť. Maďarská církev zahájila Rok sv. Alžběty Uherské, od jejíhož narození uplynule příští rok 800 let. Hlavní oslavy proběhly v bazilice sv. Štěpána v Budapešti za přítomnosti celé biskupské konference, v čele s maďarským primasem, kard. Peterem Erdő. V pastýřském listu, který se včera četl ve všech maďarských kostelech, biskupové upozornili na aktuálnost poselství života sv. Alžběty. V situaci všeobecného zmatení lidských a křesťanských hodnot, směr, kterým podobně jako mnoho jiných svatých kráčela sv. Alžběta, ukazuje jedinou cestu pravého obrození, zdůrazňují maďarští biskupové. Sv. Alžběta se narodila roku 1207 jako dcera uherského krále Ondřeje II. Ve čtyřech letech byla zasnoubena se synem durynského lankraběte a na jeho dvoře setrvala až do svatby. Po šesti letech - podle pramenů velmi šťastného manželství, z něhož se narodily tři děti - ovdověla a zbytek života věnovala péči o chudé, později také jako františkánská terciářka. Zemřela roku 1231 v Marburgu a o čtyři roky později ji papež Řehoř IX. zapsal mezi svaté.

Byla potvrzena hodnota volby kněžského celibátu podle katolické tradice

Ve čtvrtek 16. listopadu Svatý Otec předsedal v apoštolském paláci jednomu z pravidelných shromáždění vedoucích představitelů jednotlivých odborů Římské kurie za účelem společného zamyšlení. Účastníkům setkání se dostalo přesných informací ohledně žádostí o dispenzi od celibátu, které byly předloženy v posledních letech, a možností opětovného vykonávání služby těch kněží, kteří se momentálně nalézají v situacích stanovených Církví. Opětovně byla potvrzena hodnota volby kněžského celibátu podle katolické tradice a byl zdůrazněn požadavek solidní lidské a křesťanské formace jak seminaristů, tak také již vysvěcených kněží.

Historické setkání katolických a anglikánských biskupů

V anglickém Leedsu se konalo ve dnech 14. a 15. listopadu setkání anglikánských biskupů s Konferencí katolických biskupů Anglie a Walesu. Bylo to první setkání biskupů obou církví od dob Jindřicha VIII. S iniciativou přišla poprvé před šesti lety smíšená Mezinárodní anglikánsko-katolická komise. Setkání se konalo v rámci oslav 40. výročí návštěvy Michaela Ramseye, stého arcibiskupa z Canterbury (1961-1974), u papeže Pavla VI. Historický okamžik ekumenismu, při kterém papež Pavel VI. - obdaroval arcibiskupa Ramseye svým biskupským prstenem, vyvolal velkou naději na možné usmíření obou církví po více než čtyř stoletích rozkolu. Tyto naděje však později pohasly pod vlivem některých dokumentů Mezinárodní anglikánsko-katolické komise. Její rozhodnutí ohledně eucharistie, Panny Marie, svátostí a kněžství ukázaly na existující překážky, které se ještě prohloubily, když Anglikánská církev začala udělovat biskupské svěcení ženám a asistovat při uzavírání manželství mezi osobami stejného pohlaví. Cílem setkání anglických biskupů obou církví je poukázat především na to, co mají společného.

Následně se primas anglikánského společenství, arcibiskup Rowan Williams 23. listopadu setkal ve Vatikánu s papežem Benediktem XVI. Dále zde probíhaly rozhovory s Papežskou radou pro jednotu křesťanů. Canterbury arcibiskup navštívil také další vatikánské úřady a hlavní baziliky Věčného Města. V pátek 24. listopadu se zúčastnil ekumenické bohoslužby v bazilice Sta Maria sopra Minerva a návštěvu Říma zakončil anglikánskou liturgií v bazilice sv. Sabiny na Aventinu. Spolu s anglikánskou delegací přijel do Vatikánu také předseda biskupské konference Anglie a Walesu, kard. Cormac Murphy O'Connor a další biskupové, kteří se angažují v katolicko-anglikánském dialogu obou církví.

Ve Vatikánu světová premiéra filmu „Narození Páně“

V aule Pavla VI. se v neděli večer 26. listopadu konala světová premiéra filmu „Narození Páně“ americké režisérky Catherine Hardwick. Film podává evangelní vyprávění o Ježíšově Narození a cestě jeho matky a Josefa do Betléma a později do Egypta. Premiéře byli přítomni kard. Sergio Sebastiani a Giovanni Cheli, arcibiskup Foley předseda papežské rady pro sdělovací prostředky a další osobnosti. Projekce filmu byla spojena se sbírkou vybudování školy v izraelské vesnici Mughar v Galileji, kde žijí společně křesťané, muslimové a drúzové.

Film „Narození Páně“ se hned v několika ohledech podobá Gibsonovu „Umučení Krista“. Pro role biblických postav byli zvoleni méně známí nebo zcela neznámí herci, původem většinou z Blízkého východu: Annu hraje izraelsko-arabská herečka Hiam Abbassová, Jáchyma Peršan Shaum Toub. Alžbětu ztvárnila íránsko-americká herečka Shohreh Aghdashloo a Marii 16 letá Keisha Castle-Hughesová z Nového Zélandu. Samotné dvouměsíční natáčení začalo v červnu 2006 a probíhalo v Itálii a Maroku. Součástí měsíčních příprav byl i „biblický tábor“, na kterém se herci učili chovat jako Židé v římských dobách. Novozákonní zprávy o Ježíšově narození nejsou příliš obsáhlé a naplnit tak 93 minutový film bylo obtížné jak pro scénaristu a režiséru, tak pro herce samotné.

Hudbu k filmu vytvořil skladatel Mychael Danna. Nechal se inspirovat klasickými vánočními koledami včetně „Tiché noci“, které však jeho sestra, badatelka v oblasti starověkých jazyků, přeložila do latiny. Namísto hudebních nástrojů typických pro Ježíšovu dobu také Danna volil nástroje evropské klasické hudby, které podle něj uvádějí příběh o narození do atmosféry středověku, „doby víry“. Danna dále říká: „Nechtěli jsme z filmu udělat posezení s koledami... Chtěli jsme, aby lidé vnímali příběh a ne jen sentimentální vánoční atmosféru.“

Film Narození Páně, ocenila i Kancelář Biskupské konference USA pro film a rozhlas. Podle jejího kritika Davida DiCerto snímek „ztělesňuje Marii a Josefa a přitom zůstává věrný Písmu. Daří se mu ukázat lidskost pod svatozáří“. DiCerto také dodal, že „poselství naděje, které film předává, se může dotknout křesťanského publika i celého světa, který sténá po pokoji a dobré vůli.“

Podle zpráv ČBK a Rádía Vatikán

Advent - jak jej prožít

Spadne-li nám něco krásného a cenného „z čistého nebe“ do klína, máme pochopitelně radost. Mnohdy ale nejsme schopni takový nečekaný dar plně přijmout a docenit. Abychom cenné věci uměli skutečně přijímat, je třeba být připravenými. A přípravou je již naše touha. Odkrývá nové hlubiny našich schopností a mobilizuje naši energii. Naše síly se tak spojí a nasměrují k vytouženému cíli.

Každému z nás se už určitě stalo, že se chtěl do něčeho pustit, ale nevěděl, jak na to. Mnohdy to nakonec vzdal. Totéž platí i o práci na vlastním životě, na životě z víry. Několik tipů jak žít víru ve všedním životě shrnul v desetibodovém programu s názvem „Desatero pokoje“ papež Jan XXIII. Je to spiritualita přizpůsobená všednímu dni.

**Každý bod lze žít buď jeden den,
jeden týden,
či jeden měsíc...**

Začít je možno kdykoliv. Třeba právě nyní...

JEN PRO DNEŠEK SE BUDU SNAŽIT PROŽÍT DEN, ANIŽ BYCH CHTĚL VYŘEŠIT PROBLÉM CELÉHO SVÉHO ŽIVOTA

Co všechno na mě dnes čeká! Před svými problémy dnes nebudu uhýbat, nebudu klesat na mysl, budu jim hledět do očí. Předám sebe i se svými problémy Bohu, uvědomím si: i dnes se o mne stará On. Jde se mnou přes hory a doly, výšiny i hlubiny. Stačí vždy jen krátká modlitba, občasné zamyšlení a připomenutí.

JEN PRO DNEŠEK NEBUDU NIKOHO KRITIZOVAT A NAPRAVOVAT

Jsem především zodpovědný sám za sebe, ne za druhé. Měl bych tedy především sám na sobě vidět všechno to dobré, ale i zlé. A měl bych se, pokud možno, vidět tak, jak mě vidí Bůh. On má o mém životě největší přehled. Jemu záleží jak na mě, tak ale i na lidech v mém okolí. Nyní je tedy pro mě důležité Kristovo slovo: „Jak to, že vidíš tríska v oku svého bratra a trám ve svém oku nepozoruješ?“ Jen pro dnešek chci tedy korigovat pouze sám sebe.

JEN PRO DNEŠEK BUDU ŽÍT Z JISTOTY, ŽE JSEM STVOŘEN PRO ŠTĚSTÍ

Jsme Boží synové a dcery. Naše oči pro Boha ale osleply, naše uši pro jeho slovo ohluchly, ztrácíme božský cíl a běžíme výhradně za lidskými cíli. V uších nám přestává znít Boží volání. Jsme pyšní na to, co jsme a co chceme. Naše zacpané uši ale musíme pročistit, abychom slyšeli, k čemu jsme povoláni, odvalit kámen z našich srdcí, abychom poznali k čemu nás Bůh stvořil.

JEN PRO DNEŠEK VĚNUJI ALESPŮŇ DESET MINUT DOBRÉ ČETBY

Dobrá četba je pro život duše stejně důležitá a nutná jako dobrá výživa pro život těla. „Čtete málo ale dobře!“ Otevírám si pravidelně i Boží slovo – Bibli?

JEN PRO DNEŠEK CHCI POZNÁVAT PLÁN, KTERÝ SE MNOU MÁ BŮH

Nemusím se štvát, ani váhat. Bůh zná mé kroky a jejich rychlost, zná mé možnosti. Půjde se mnou za předpokladu, že se vydám po jeho cestách a že ve svých plánech ponechám místo na jeho dobré záměry.

JEN PRO DNEŠEK SE PŘIZPŮSOBÍM OKOLNOSTEM, ANIŽ BYCH CHTĚL OKOLNOSTI PŘIZPŮSOBIT MÝM PŘÁNÍM

Domnívám-li se, že lidé se vždy musí přizpůsobit mně, proměškám mnohé cenné hodnoty pro svůj život. Něco velmi důležitého mi může být darováno právě v lidech, kteří jsou mi málo sympatičtí.

JEN PRO DNEŠEK CHCI KONAT DOBRO

Konání dobra vyvěrá z Boží dobroty. Nemusím konat nemožné, mohu činit jen to, co je v mých lidských silách. Jeho dobrota totiž chce působit i skrze mne. Vykonám pouze to, co je možné, a vše ostatní ponechám Bohu. Vždyť je to Bůh, kdo dobro dává a působí.

JEN PRO DNEŠEK VYKONÁM DOBRÝ SKUTEK A NEBUDU O TOM NIKOMU VYPRAVOVAT

Jak mohu žít tak, aby v mém okolí přibýlo trochu dobra?

JEN PRO DNEŠEK CHCI KONAT BOŽÍ VŮLI

V životě se vždy najde něco, co mi připravuje více starostí – nějaký nevyřešený problém, který přede mnou narůstá a skličuje mě. Proto si určím pořadí věcí, které je nutné vyřídit a předně vykonám něco konkrétního, do čeho se mi vůbec nechce, co již dlouho odkládám. Když se k tomu nakonec odhodlám, jistě poznám, že mi najednou zbývá více času na vše ostatní a jak mi je lehce. Vždycky smím důvěřovat, že Bůh mi chce pomoci, stojí při mně a ukazuje mi cestu z každé životní situace.

JEN PRO DNEŠEK CHCI VĚŘIT V BOŽÍ PROZŘETELNOST

Bůh o mně ví a stará se o mne tak, jakoby mimo mne nebylo nikoho na světě (i kdyby okolnosti svědčily o pravém opaku). Bůh si mě váží, cení mě jako drahocenný šperk a miluje mne jako svou milovanou dceru nebo syna.

JEN PRO DNEŠEK NEBUDU MÍT STRACH

Nebudu mít strach radovat se ze všeho, co je krásné, a budu věřit v dobrotu. Nebudu mít strach před tím, co mě jednou může potkat. Vždyť tolikrát je v Písmu připomínáno: „Neboj se, jsem s Tebou, držím Tě za ruku.“ Naše často „podzimní nálada“ by se tak měla měnit v náladu spíše adventní. Strach a hrůza by se měly měnit v očekávání krásného, co nám Pán přislíbil.

Podle knih J. Haase: „Žít pokojně“ a W. Stinissena „I dnes je den Boží“

Panna Maria Guadalupská v Mexiku

Svatý Juan Diego

Pokračování ze str. 2

Snažili se ho najít, ale když se jim to nepodařilo, vrátili se k biskupovi a řekli mu, že ho Juan podvedl a že je to snímek, který se stal obětí svých klamných představ.

Mezi tím už Juan mluvil s Pannou Marií a oznámil jí biskupovu odpověď. Panna Maria mu na to řekla: „Tak dobře, mé drahé dítě, zítra se sem vrať a přineseš biskupovi žádané znamení. Díky tomuto znamení uvěří a nebude už tě podezírat a pochybovat. A pamatuji si, mé drahé dítě, že tě za tvou námahu a úsilí odměním. Zítra zde budu na tebe čekat.“

Když v pondělí 12. prosince Juan Diego přišel do biskupského paláce, odmítli ho služebníci k biskupovi pustit, protože se o něm rozneslo, že se včera svým sledovatelům ztratil a že biskupa obtěžuje svými výmysly. Juan tam však čekal dál. Když už to trvalo dlouho, všimli si sloužící, že něco nese ve svém plášti zvaném tilma. Ze zvědavosti se k němu přiblížili, aby se podívali, co v plášti skrývá. Když viděl Juan jejich zvědavost, poodhrnul svůj plášť a všichni přítomní strnuli úžasem. Uviděli na počátku zimy

plnou náruč pestrobarevných růží v plném rozkvětu. Někteří se pokoušeli vzít růže do rukou, ale nepodařilo se jim to. Zdálo se, že růže jsou na plátnu namalované nebo přišité. Okamžitě to běželi oznámit biskupovi a řekli mu, že aztécký Indián žádá o přijetí.

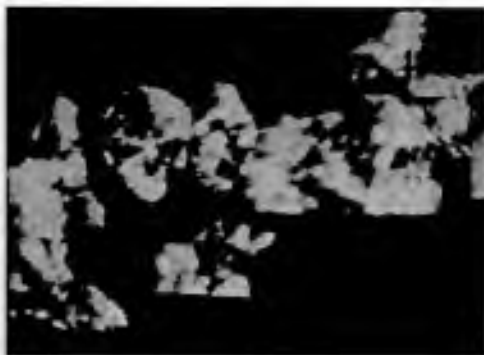
Když to biskup uslyšel, uvědomil si, že mu Juan přinesl požadované znamení. Poručil, aby ho ihned pustili dál. Juan padl před biskupem na kolena se slovy: „Pane, já jsem učinil, co jste mi přikázal. Požádal jsem nebeskou Paní o znamení a ona vaši žádost splnila. Dnes ráno mě poslala na vrchol pahorku, kde se mi zjevovala, abych tam natrhal růže. I když jsem věděl, že ten pahorek není místem, kde by mohly růst květiny, že je tam jen samé kamení a bodláčí, přesto jsem uposlechl jejího rozkazu a když jsem se dostal na vrchol, najednou jsem se ocitl v ráji, protože tam byly v trpytíci se ranní rose spousty nádherných kastilských růží všech druhů. Když jsem růže natrhal a donesl k nohám nebeské Paní, posbírala je a vložila do mého pláště, abych vám je přinesl a vy jste tak dostal znamení, o které jste žádal, abyste tak mohl bez jakýchkoli pochybností vyplnit její přání a věděl, že mluvím pravdu.

Zde jsou, přijměte je!“ A Juan rozprostřel plášť, ze kterého se vysypaly na zem různé druhy nádherných kastilských růží a na Juanově plášti se objevil obraz Matky Boží. Když biskup a všichni přítomní uviděli obraz, s dojetím padli na kolena. Matka Boží uchvátla jejich srdce a celou jejich mysl. Biskup se se slzami v očích modlil a prosil za odpuštění, že hned neuposlechl přání Matky Boží. Potom vzal Juanův plášť s obrazem Panny Marie a uložil jej ve své kapli a požádal Juana, aby zůstal do rána v biskupské rezidenci.

Druhý den poručil biskup Juanovi, aby jim ukázal místo, kde si přeje nebeská Paní, aby byl postaven její chrám a všechny přítomné vyzval, aby je tam doprovodili. Když se pak Juan vrátil večer domů, čekalo ho další překvapení. Jeho strýc Bernartino, který byl ještě předchozího dne na smrt nemocný, byl nyní úplně zdravý. Strýc mu řekl, že ho navštívila a uzdravila Panna Maria a požádala ho, aby řekl biskupovi, že si přeje, aby kostel, který bude postaven na Tepeyaku byl zasvěcen Panně Marii Guadalupské. Strýc ani Juan nevěděli, co to jméno znamená, ale biskup Zumarraga věděl, že ve Španělsku je po mnoho století

Interiér baziliky Panny Marie Guadalupské

Obraz na zřítelnici oka
Panny Marie Guadalupské

uctívána zázračná socha Panny Marie Guadalupské.

Svatyně vybudovaná na místě zjevení, kde byl také uctíván obraz Panny Marie Guadalupské se stala cílem mnoha poutí. Brzy zde vyrostlo velké město, které dostalo jméno Guadalupe. Původní malý kostelík byl později nahrazen velkolepou bazilikou, která byla dokončena v roce 1709. Když se po více jak 250 letech objevily statické problémy a základy baziliky se začaly propadat, bylo rozhodnuto, že se v jejím sousedství vybuduje bazilika nová. Její stavba probíhala v letech 1974 – 76 podle projektu architekta Pedra Ramireze Vasqueze. Moderní stavba působí skutečně monumentálně a zcela se vymyká původnímu pojetí sakrální architektury. Chrám je postaven z ocele a dřeva s použitím moderních umělých hmot a polyesterů. Bazilika je postavena ve tvaru kruhu, takže zázračný obraz Panny Marie umístěný na čelní stěně lze dobře vidět z každého místa chrámu. Prázdný kříž naznačuje Kristovo zmrtvýchvstání. Prostor pro chrámový sbor je situován mezi oltářem a věřícími, což naznačuje, že zpěváci jsou součástí lidu božího. Po stranách se nacházejí kaple Nejsvětější svátosti oltářní a svatého Josefa. Sedm vstupních dveří připomíná v bibli vzpomínané brány do nebeského Jeruzaléma.

Obraz Panny Marie Guadalupské je jediný na světě, který nebyl namalován lidskou rukou. Vyznačuje se několika zvláštnostmi. Především je to zobrazení samotné Panny Marie jako Matky, která očekává dítě. Přes šaty má nad pasem uvázanou černou mašli, jakou nosily v té době mexické ženy v pozeňnaném stavu. Panna Maria tak chtěla naznačit, jak drahocenným pokladem je dítě v lůně své

matky. Ona pod srdcem nosila po devět měsíců Božího Syna. V současné době se kopie obrazu Panny Marie Guadalupské často nosí po celém světě v demonstracích „Pro život“ pořádaných na ochranu nenarozených dětí.

Další zvláštností obrazu je to, že v Mariiných očích byl objeven skutečný odlesk, jaký je možno pozorovat jen u živých lidských očí. Něco takového nedokáže namalovat žádný malíř. Poprvé si toho všiml v roce 1929 Alfonso Marcue, který pořizoval fotografie baziliky i milostného obrazu. V pravém oku Panny Marie objevil zřetelný obraz fousatého muže, který se odráží na zorničce. O více než dvacet let později v roce 1951 pořídil nové speciální fotografie tohoto jevu Jose Carlos Salinas Chavez. Od té doby se výzkumu Mariiných očí na obrazu věnovalo více než dvacet odborníků z oblasti očního lékařství. Od roku 1979 zkoumá obraz Dr. Jose Aste Tonsmann, Ph D, z Cornell University, který v poslední době přenesl obraz na zřítelnici oka pomocí speciálního mikroskopu do počítače a identifikoval na něm ještě jiné postavy, mezi nimi i skupinu dětí s ženou nesoucí na zádech nemluvně, jak to bývalo zvykem v 16.sto-

letí. Snad i toto je skryté poselství pro naši dobu, kde rodinný život prochází hlubokou krizí.

Také samotné uchování obrazu do dnešní doby je možno považovat za zázrak. Tilma – Juanův plášť, na kterém je obraz Panny Marie, je vyroben z kaktusové tkaniny, která nemá delší životnost než 30 – 40 let. Látka se dodnes nerozpádla a obraz Panny Marie na ní zůstává neporušený stále v živých barvách skoro pět století.

Celkem 25 papežů projevilo Panně Marii Guadalupské oficiálně velkou úctu a papež Jan Pavel II. navštívil její svatyni čtyřikrát a to hned na své první apoštolské cestě mimo Řím v roce 1979 a potom opět v letech 1990, 1999 a 2002. Při své třetí návštěvě v roce 1999 prohlásil 12.prosinec za liturgický svátek pro celý americký kontinent a zároveň svěřil její mateřské ochraně život nevinných dětí, zvláště těch, kterým hrozí nebezpečí, že se nenarodí. Při své poslední návštěvě Svatý otec Jan Pavel II. prohlásil Juana Diega za svatého. V současné době navštíví Guadalupskou baziliku každoročně přes 10 milionů poutníků.

Připravil Karel J. Chrobák

Původní bazilika Panny Marie Guadalupské

Vděčná vzpomínka

7.prosince 2006 si připomeneme šesté výročí
úmrtí našeho milého duchovního Otce

Rev. Maura Ladislava Poučka OSB

Narodil se 21.listopadu 1920 ve Velké Lečici u Příbrami v Čechách.

Vstoupil do benediktinského řádu, kde v arcidiocésii sv. Vojtěcha
a sv. Markéty v Praze - Břevnově 30.srpna 1941 složil řeholní sliby.

Teologii studoval na Karlově Universitě v Praze a od roku 1946
v Belgii, kde byl 1.srpna 1948 vysvěcen na kněze.

9 roků působil jako misionář a učitel katolických škol
v Belgickém Kongu v Africe.

Od roku 1965 působil v Chicagu v USA, kde se zapojil nejprve
do práce benediktinů v Lisle, posléze pracoval především
pro naše krajany ve farnosti sv.Prokopa v Chicagu
a nakonec ve farnosti Panny Marie Svatohorské v Ciceru.

Ve svém kněžském poslání byl vyhledáván jako výborný zpovědník.

Spolu s Otcem Vojtěchem Vítem OSB se významnou měrou podílel
na vydávání krajanských novin Hlas národa jako redaktor a korektor.

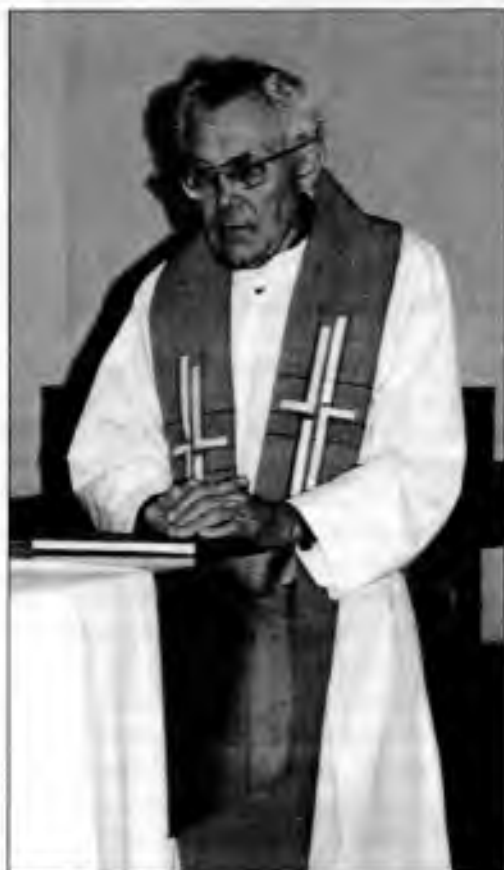
Na věčnost byl Pánem života a smrti povolán po těžké nemoci 7.prosince 2000.

*Vzpomínkovou mši svatou budeme za něho obětovat u Panny
Marie Svatohorské v Ciceru v sobotu 9.prosince 2006 v 6.30 večer.*

Děkujeme všem, kdo si na něho v modlitbě vzpomenou s námi.

Rev. Dušan Hladík

a přátel z České Misie v Chicagu

POJIŠTĚNÍ STATE FARM

LOU ČEVELA

Agent

„Mluvíme česky“

State Farm Insurance Companies

AUTO – FIRE – LIFE – HEALTH

STATE FARM BANK

LOU ČEVELA INSURANCE AGENCY, INC.

1907 E. 31st Street (31st & Maple Ave)

LaGrange Park, Illinois 60526

Office: (708) 354 1180 - 24 Hour Voice Mail

FAX: (708) 354 1217 - 24 Hour Dedicated Line

E-mail Address: LOU.CEVELA.BZ@STATEFARM.COM

PROBLÉMY S POČÍTAČEM ?

RELAX....POMOC JE NA CESTĚ !

- Opravy PC**
- Odvirování / Vychišťování**
- Lekce a školení:**
 - Internet
 - Základy ovládání PC

888-834-9266

SMARTech Computer

Vánoční bohoslužby

Neděle 24.prosince 2006 - Štědrý večer

SLAVNÁ PŮLNOČNÍ MŠE SVATÁ

s meditací na Janovo evangelium

BŮH JE LÁSKA

v 10.00 hod. večer

v kostele Panny Marie Svatohorské v Cicero

2412 S. 61st Ave., Cicero, IL 60804

české koledy se budou hrát a zpívat již od 9.00 hod.

Pondělí 25.prosince 2006 - Hod Boží vánoční

Mše svatá v 10.30 hod. dopoledne

v kapli Misijního domu

2340 S. 61st Ave., Cicero, IL 60804

Úterý 26.prosince 2006 - Svatého Štěpána

Mše svatá v 10.30 hod. dopoledne

v kapli Misijního domu

Sobota 30.prosince 2006 - Svaté rodiny

Mše svatá v 6.30 hod. večer

v kostele Panny Marie Svatohorské

po mši svaté drama

VRAŽDA V KATEDRÁLE

Neděle 31.prosince 2006 - Svatého Silvestra

Mše svatá v 10.30 hod. dopoledne

v kapli Misijního domu

NOČNÍ ADORACE

od 11.00 do 12.00 hod. večer

v kapli Misijního domu

Pondělí 1.ledna 2007 - Nový rok

Mše svatá ke cti Panny Marie s prosbami

o Boží ochranu

v novém roce ve 3.00 hod. odpoledne

v kapli Misijního domu

po mši svaté pořad

PROTI BOHU SE NEHRAJE

Příležitost ke svaté zpovědi vždy hodinu před mši svatou.

Bližší informace podá Rev. Dušan Hladík

Telefon: (708) 656 - 7472 Mobil: (708) 533 - 1050

Vánoční festival

Recitál z evangelia sv. Jana

Bůh je Láska

Na počátku bylo slovo

to slovo bylo u Boha

to slovo bylo Bůh...

Text připravil: P. Norbert Badal OP

Hudba: Zdeněk Pololánik

Účinkuje: Miroslav Gabriel Částek, známý herec z Brna

Neděle 24.prosince 2006 při půlnoční mši v 10.00 PM

Kostel P. Marie Svatohorské 2412 S. 61st Ave. Cicero, IL 60804

Pořad z vánočních písní a poezie

Vánoční koncertování

Směsice vánočních koled známých i neznámých
v podání několika populárních českých hudebních skupin.

Vánoční poezii přednášejí V. Rokničová a V. Williamsová.

Jako host vystoupí Miroslav Gabriel Částek.

Středa 27.prosince 2006 v 7.30 PM

Besední dům 2416 S. 61st Ave. Cicero, IL 60804

**Dramatická báseň o posledních
dnech Tomáše Becketa**

Vražda v katedrále

Divadelní hra T. S. Eliota o Tomáši Becketovi, kancléři anglického
krále Jindřicha II., pozdějšího arcibiskupa v Canterbury „mučedníku
svobody církve“, který byl zavražděn

královými důvěrníky ve své katedrále 29.prosince 1170.

Památka tohoto muže zůstala zachována až do dnešních dnů.

Překlad: Albert Vyskočil

Hudba: Josef Fojta

Účinkuje: Miroslav Gabriel Částek

Sobota 30.prosince 2006 po mši sv. v 6.30 PM

Kostel P. Marie Svatohorské 2412 S. 61st Ave. Cicero, IL 60804

**Duchovní pořad o tom,
zda může člověk žít bez víry**

Proti Bohu se mehraje

Autor se v pořadu opírá o tři díla: Deník venkovského faráře od
Georgese Bernanose, Co je bez chvění není pevné od Tomáše Halíka
a Kejklř Matky Boží od Anatola France a hledá odpověď na otázku,

zda je možné žít bez víry. Hudebně je představení podbarveno

skladbami Dimitrie Šostakoviče, Morice Durufla,

Antona Brucknera a Jeana Sibelia.

Účinkuje: Miroslav Gabriel Částek

Pondělí 1.ledna 2007 po mši sv. ve 3.00 PM

Kaple Misijního domu 2340 S. 61st Ave. Cicero, IL 60804

*Ježíšku náš drahý,
nezapomeň,
že jsi Jezulátko z Prahy,
nezapomeň,
že jsme dítky Tvoji Matky,
necht' nás rozehřeje
úsměv její sladký!*

**Všem lidem dobré vůle
Boží požehnání**

vyprošuje

Karel J. Chrobák s dětmi a vnoučaty

**Požehnané svátky vánoční
a hodně zdraví v novém roce
všem přátelům a známým přejí**

***Tomečkovi
Rasochovi
a Milka Sovová***

**Radostné svátky vánoční
a požehnaný nový rok 2007
svým přátelům a známým přejí
*Eduard a Alice Vedralovi***

***Radostné Vánoce a všechno nejlepší
a mnoho zdraví v roce 2007***

**všem přátelům a známým přeje
a ochranu Matky Boží vyprošuje**

Karel Švec

Svec & Sons Funeral Home

6227 WEST CERMAK ROAD, BERWYN, IL 60402

Rodinný závod sloužící krajanům v zármutku
už celých 92 let od roku 1915

*Rodinnou a osobní radost o Vánocích z narození
našeho Vykupitele - Ježíše Krista v Betlémě a hojnost
zdraví a Božího požehnání v celém roce 2007 Vám přeji*

*James - Václav Švec
s maminkou Aničkou*

Private Parking

(708) 484-2050

(773) 242-2027

**Šťastné a požehnané vánoční svátky
a úspěšný nový rok 2007**

přeje svým posluchačům československého
rádiového vysílání v Chicagu a okolí

JERRY JIRÁK

**Československé rádio vysílá na stanici
WCEV 1450 AM**

každou neděli od 9 hodin do 10 hodin ráno.

**Poslechněte si hezkou hudbu
a zprávy z naší české komunity.**

**Christmas Greetings from
Czech Voice of Cleveland**

Veselé Vánoce

a požehnaný nový rok 2007

České rádiové vysílání pro oblast
Clevelandu na stanici

WERE 1300 AM v neděli 1.00 - 2.00 PM

WHK 1220 AM v neděli 3.00 - 5.00 PM

Joe Kocáb

4501 Cullen Dr., Cleveland, OH, 44105

Tel. (216) 883 - 4760

**Veselé Vánoce a
šťastný nový rok 2007**

přeje všem přátelům

SPARTA A. B. A.

Veselé Vánoce a šťastný nový rok 2007

*Merry Christmas
and happy New Year 2007 from*

CZECH CATHOLIC UNION

5349 Dolloff Road, Cleveland, Ohio 44127

Fraternal Life Insurance

Since 1879

1-216-341-0444

Mary Ann Mahoney, president
Elsie T. Malec, secretary -treasurer

Chicago Representatives

Loretta Moravec 1-708-484-3162
Dolores Jacklin 1-630-968-1292

**We wish a very Blessed Christmas and
Happy New Year to all our friends**

**Všem našim přátelům přejeme
milostiplné svátky Kristova narození
a šťastný nový rok 2007**

Marik Baken

Funeral Services Ltd.

Barbara Marik Baken

In association with

Conboy's Westchester Funeral Home

10501 W. Cermak Rd., Westchester, IL 60154

Direct Line: (773) 910 - 3400

Chapel: (708) 562 - 5900

e-mail: marikbakenfs@mycingular.blackberry.net

*Veselé Vánoce a
mnoho štěstí a
zdraví v novém
roce 2007
všem přátelům
přeje*

rodina Boleslavova

*Rudolf a Anděla,
synové Rudolf a George,
snacha Sharon
a vnuci Garrett a Brent*

**Veselé Vánoce
a mnoho úspěchů
v novém roce 2007**

Robert Ulach

Právní služby pro krajany

6904 W. Cermak Road

Berwyn, IL 60402

Tel. (708) 795 - 4400

Veselé Vánoce a požehnaný rok 2007

GEORGE PODZAMSKÝ, M.D.

**INTERNAL MEDICINE
2135 S. MAPLE AVE.
BERWYN, IL 60402**

Telephone: (708) 749 – 4141

Domů: (708) 749 – 9941

Pager: (708) 324 – 0259

Jsem v ordinaci denně mimo středy
od 12 do 7 P.M., v sobotu od 12 do 4 P.M.
V případech potřeby jsem dosažitelný kdykoli.

*O come, all ye faithful,
Joyful and triumphant,
O come ye, o come ye to Bethlehem,
Come and behold Him,
Born the King of angels,
O come let us adore Him
Christ the Lord.*

Všem věřícím, jejichž srdce prozpěvuje
v jásetu z této radostné zvěsti

POŽEHNANÉ VÁNOCE

a k dovršení

ÚSPĚŠNÝ NOVÝ ROK

srdečně přeje

Josef Pavolčík

Společnost pro Vědy a Umění (SVU) Chicago
srdečně zve své členy a přátele na

PŘEDVÁNOČNÍ SCHŮZKU

s bohatým programem

v úterý 12. prosince 2006 v 7 hodin večer
v dolní společenské místnosti České Misie,
2340 S. 61st Ave. Cicero, IL 60804

Na programu bude vánoční vyprávění,
barevné video a

pásmo tradičních koled a melodii.

V duchu sváteční doby bude po programu
následovat menší občerstvení a přátelská beseda.

Přijďte se potěšit a zavzpomínat mezi přáteli
v úterý 12. prosince.

Vstup volný.

Pořádající výbor SVU Chicago

HLASY NÁRODA

*Máte již zapláceno předplatné
na rok 2007?*

Vpravo nahoře na nálepce s Vaší adresou
je měsíc a rok, kdy Vám předplatné končí

USA na rok – osobní odběr: 30.00 USD

USA na rok – poštou 1. třída: 40.00 USD

Kanada na rok letecky: 40.00 USD

(prosíme z Kanady posílejte šeky v US dolarech)

Ostatní cizina na rok letecky: 55.00 USD

Náš adres:

**Hlasy národa,
P.O. Box 508 576,
Cicero, IL 60804**

Tel.: (708) 656 -7472 Mobil: (708) 533-1050

Doporučte Hlasy národa svým známým!

TRAMPSKÁ OSADA DÁLAVA CHICAGO

ve spolupráci

s Českou misí v Chicagu,
Společností pro vědy a umění Chicago
a některými zdejšími hudebními skupinami
z našeho krajského společenství

pořádá

VÁNOČNÍ KONCERTOVÁNÍ

*pásmo koled a vánočních písní
propojené mluveným slovem*

ve středu 27. prosince 2006

**Jako host vystoupí nám již dobře známý
herec a recitátor z České republiky
Miroslav Gabriel Částek**

Osada Dálava srdečně zve k co největší účasti
na tomto večeru, prvního zde svého druhu,
kdy z jeviště dýchne na diváky ta pravá
vánoční atmosféra, jak jsme ji znali z domova.

Začátek v 7,30 hodin večer - Dar: 12,- USD

**Sál Besedního domu farnosti Panny Marie Svatohorské
2416 S. 61st Ave, Cicero, IL 60804**

Pražské Jezulátko

se ze smetiště dostalo do muzea

V letech 1860 - 70 emigrovalo mnoho našich krajanů z českých zemí do USA. Odcházeli tam prostí lidé a spolu s nimi i kněží, kteří jim v cizině sloužili. Jedním z nejznámějších byl rodák z jihočeských Prachatic Jan Nepomuk Neumann, který založil mnoho kostelů a katolických škol a nakonec se stal biskupem ve Filadelfii a dnes je uctíván jako světec. Lidé si ze „staré vlasti“ brali do „nového světa“ také různé náboženské památky. Jednou z nich byl i obraz Pražského Jezulátka o rozměrech 60 x 80 cm. Tento obraz byl umístěn v jednom, původně českém kostele, téměř 100 let. Když však byl tento kostel zbourán, dostal se obraz v roce 1961 do Kanady do Montrealu, kde byl umístěn v době působení Otce Janička SJ v Misijním domě. Vidali ho zde starousedlíci i nově přichozí emigranti z období po roce 1968. Když se po smrti Otce Janička Misijní dům rušil, byl obraz ve značně zuboženém stavu zastrčen kdesi v koutě a při generálním úklidu byl vyhozen na smetiště. V poslední chvíli tuto památku - ručně malované plátno s obrázkem Pražského Jezulátka ozdobeného barevnými ornamenty v národním stylu s uměle napsanou modlitbou - zachránil pan Josef Janík, který nechal obraz vyčistit a zarámovat, takže po 150 letech zazářil novou krásou. Protože se pro obraz nenašlo vhodné místo v Kanadě, dohodli se krajané, zaslat ho do země původu. Paní Rosemary Štrbanová obraz převezla na Slovensko do Bratislavy, odkud ho pan Duchoslav Barouš převezl na Moravu do Polešovic. Zdejší farníci pak zařídili, aby byl umístěn v muzeu v Uherském Hradišti, kde tuto památku s radostí přijali. Úcta k Pražskému Jezulátku je dnes rozšířena po celém světě, kež také lidé ze země, kde je jeho „domov“, ať jsou v kterémkoli koutu této planety na Jezulátko nezapomínají. Zvláště v tomto vánočním období tedy prosíme Ježíše slovy našich předků:

*Milostné Pražské Jezulátko,
vyslyš naše prosby vroucí, které k tobě voláme,
měj za to dík nehynoucí, Jezulátko spanilé.*

Josef Janík, Kanada

Krvavý dub nebo Ježíškova jedle?

O vánočním stromku se vypráví řada legend. Tato je jedna z nich. Jednoho temného a sychravého vánočního podvečera se přibližně před dvanácti sty lety Winfred Anglický (který se později proslavil pod jménem Bonifác) odvážně vypravil do lesů v severním Německu. Dorazil až na rozlehlou planinu, na níž hořel velký oheň. Plameny šlehaly vysoko do nebe a jiskry létaly všude kolem. Okolo ohně se shromáždil kmen, který uctíval přírodní živly a přinášel jim lidské oběti. Všichni tiše sledovali starého velekněze Hunrada. Ten se pomalu blížil k velkému dubu, k němuž byl připoután vyděšený chlapec, který se měl stát obětí skandinávskému bohu Thorovi.

Winfred rychle oběhl shromážděný dav a postavil se přímo před velekněze. Starý Hunrad právě pozvedl obětní palici z černého kamene a ze všech sil ji zatočil ve vzduchu. Zlomem okamžiku předtím, než palice dopadla na chlapcovu hlavu se světlými vlasy, se Winfred Anglický vrhl dopředu a svou mohutnou holí ji vyrazil starci z ruky.

Planinou se rozlehly výkřiky údivu, když Winfred vyděšeného chlapce odvázel od stromu a vrátil mu svobodu. Chlapec se rozběhl k matce. Poté Winfred promluvil ke shromážděným lidem a tvář mu přitom zářila, jako by ani nebyl člověk, ale anděl: "Muži ze severních kmenů a synové lesa, dnes večer nebude prolita krev. Této noci se totiž narodil Kristus, Spasitel všech lidí, ten, který je větší než vaši staří bohové Thor a Odin, který je láskyplnější a krásnější než Baldur a Freia. Od Kristova příchodu je konec s lidskými oběťmi. Oběti u Krvavého dubu už víckrát neposkví vaši zemi. Já ho ve jménu našeho Pána zničím!" Před ohromenými pohledy příslušníků krutého kmene Winfred vytáhl dřevěný křížek a rozmáchl se jím proti obrovskému stromu. Jako by byl tažen neviditelnou silou se v té chvíli Krvavý dub vyvrátil z kořenů. Při dopadu na zem se kmen se zaskřípěním rozštípl vedví. Za ním však zůstala stát mladá jedle s větvemi mířícími k nebi.

"Tento strom, který nikdy neopadá, se ode dneška stane vašim posvátným stromem," prohlásil Winfred směrem k mužům a ženám, jichž se zmocnila uctívá bázeň. "Je symbolem věčného života, protože je stále zelený. Kolem něj se tedy shromažďujte a oslavujte, nikoli však krvavými činy, nýbrž projevem lásky a dobroty."

Potom jím Winfred vyprávěl o Ježíškově narození v Betlémě a darech lásky a milosrdenství, které Kristus přinesl celému světu. Všichni mu naslouchali se zbožnou úctou. Strom pak nazvali „Ježíškovou jedlí“ a na větve jí rozvěsili dárky. Zatímco strom tiše zářil ve světle měsíce a hvězd, lidé děkovali zpěvem za narození betlémského dítěte. Bruno Ferrero

Horké vánoce aneb živý betlém

Jednou o Vánocích, nedlouho před půlnocí, najednou přiběhl zpocený a udýchaný mladý muž, padl přede mnou na kolena, což není zrovna jejich zvykem, a prosil mě o pomoc: „Otče, moje žena má rodit, ale nějak to nejde, musí do nemocnice, prosím odveďte ji tam. Bude to naše první dítě.“

Nebylo by to sice poprvé, co bych někoho vezl do nemocnice, vzdálené asi půldruhé hodiny jízdy od fary, ale za necelou půl hodinu měla začít slavná mše svatá. Nastala chvilka horečného uvažování. Na pláni za kostelem je asi tak dva tisíce lidí čekajících na obřad, vrátit se mohu nejdříve za tři čtyři hodiny, a když už to nebude půlnocí, počkají na mě? Promluvil jsem s mými poradci, staršími jednotlivých rodů a vysvětlil jsem jim naléhavost situace. Jednohlasně řekli: „Ano, otče, jeďte, někdo by mohl zemřít, a to se nesmí stát.“ Podíval jsem se po zástupech lidí, všichni už věděli, co se děje a upírali na mě své oči. Cítil jsem, že si opravdu přejí, abych jel a zachránil ohrožené životy. Bylo hrobové ticho a do tohoto ticha jsem jen řekl: „Jedu zachránit životy a Ježíšek se narodí.“

Tak jak jsem byl jsem sedl do džípu v doprovodu mladého muže a sjeli jsme dolů z kopce, kde už na nás čekala rodička, celá zkroutená bolestí, s mladou divenkou, která ji doprovázela.

Jeli jsme nejdříve velmi pomalu, protože cesta byla samý hrbol a výmol, no nic příjemného pro takové cestující. Auto místy až nesnesitelně kodrcalo a hrkalo, ale díky tomu se stalo něco, co bych ani v nejmenším nepředpokládal. Asi po půl hodině jízdy se najednou ozvalo bušení na okénko, křik a dívka vzaďu gestikulovala. Manžel ženy, která měla rodit, seděl vedle mě.

Položil ruku na volant a řekl, že zjistí, co se vlastně děje. Zastavil jsem a zbledl v tom okamžiku zároveň, protože zezadu se ozval pláč a křik novorozeněte. Neměl jsem s porody žádné zkušenosti, myslím, že ani manžel mladé maminky či dívka z jejího doprovodu. Mohlo se ještě leccos stát. Ale nestalo, dopadlo to s Boží pomocí dobře, a když jsme se vydali nazpátek, domorodé osazenstvo už jen samou radostí výskalo a jeden překřikoval druhého. Její manžel mě poprosil, abych je zavezl domů, že mi dají kozu. To je na africké poměry velký dar.

Vystoupil jsem z auta a řekl jsem jim: „Já jsem pomohl vám, vy teď pomůžete mně.“ Hleděli na mě s otevřenými ústy, bez představy, co asi tak můžu chtít. Ale nasedli znovu do džípu a společně jsme vyjeli na kopec mezi jásající a čekající davy lidí. Maminku s jejím novorozenětem jsem odvedl k dřevěné chýšce, posadil na slámu a jejího manžela k ní „instaloval“ jako Josefa. Začala dítě kojit a v tom okamžiku jsem si myslel, že zahřmělo, protože stovky a stovky lidí zajásaly a začaly zpívat „Narodil se Kristus Pán, veselme se...“

Ke skutečným jesličkám jsem si oblékl roucho a začal se mši svatou jednu hodinu po půlnoci. Děti a dospělí chodili před tuto rodinu a dávali jí jablíčka, banány, bonbony. Bylo to dojemné, krásné. Jak se vydařily tyhle Vánoce, na to do smrti nezapomenu.

Z knihy Zdeňka Čížkovského V Africe mi říkali Sípó

EUCHARISTICKÉ OZVĚNY

Eucharistické zázraky

Svatý Antonín z Padovy (1195 - 1231)

Svatý Antonín se narodil v portugalském Lisabonu, ale je neoddělitelně spojen s italskou Padovou, kde je pochován a kde patří mezi nejvíce vzývané svíce v Itálii. Za svého života se proslavil jako vynikající kazatel, obzvláště jako obránce skutečné přítomnosti Pána Ježíše v eucharistii. Když jednou kázal v Rimini, přistavním městě, jež se nachází asi 160 km jihovýchodně od Padovy na pobřeží Jaderského moře, snažili se ho místní odpadlíci zesměšnit. Když začal mluvit o eucharistii, hystericky se křižovali a zacpávali si uši. Svátý Antonín se však ve svém apoštolském zápalu nevzdal a odvrátil se od rozvášněného davu k moři a začal kázat rybám. Ty se vynořily z vody a usadily se na mořské hladině, aby poslouchaly jeho kázání. Když svatý Antonín kázání skončil, ryby požehnal a ty se opět zanorily do moře. Dřívější posměváčci byli ohromeni touto podívanou. Pověst o tom se roznesla po celém městě a heretikové se v houfech obraceli. Ale jeden z nich jménem Bonvillo se obrátil na sv. Antonína a řekl mu: „Ty, který jsi očaroval ryby, vyzývám tě, abys podobně zapůsobil na mou oslici. Uvidíme, jestli dá přednost tvé

eucharistii před svým oblíbeným krmivem.“ Svátý Antonín jeho výzvu přijal. Odpadlík nechal hladovět svou oslici tři dny a mezi tím se svatý Antonín tři dny modlil a postil. Třetího dne svatý Antonín po mši svaté v místním kostele vzal monstranci s proměněnou hostií na přeplněné náměstí, kde se postavil na jednom rohu a na protější roh přišel nevěrec s vyhladovělou oslicí a v ruce držel vědro se svůdně vonícím oblíbeným krmivem. Svátý Antonín oslovil laskavě oslici: „Stvoření Boží, v Jeho jménu ti přikazuji, abys sem přišla se Mu poklonit a tak přede všemi vyznala, že Pán Ježíš je opravdu přítomen v eucharistii.“ Oslice ignorovala svého majitele s vábivým krmivem a odešla ke sv. Antonínovi a zde poklekla na obě přední nohy a sklonila svou hlavu před Nejsvětější svátostí oltářní. Když byli všichni přítomni počínáním oslice přesvědčení, že takto dokázal Pán Ježíš svou přítomnost v eucharistii, požehnal svatý Antonín oslici a ona se zvedla a odešla ke svému krmení. Nyní obrácený Bonvillo následoval příkladu své oslice. Padl na kolena, aby se poklonil Pánu Ježíši, o kterém byl nyní přesvědčen, že je skutečně přítomen v eucharistii. Do dnešní doby je v Rimini poutní svatyně, ve které je uctíván eucharistický zázrak sv. Antonína a oslice.

Svatá Klára z Assisi (1194 - 1253)

Svatá Klára byla jako osmnáctiletá dívka tak silně oslovena kázáním sv. Františka z Assisi v jeho rodném městě, že proti vůli svého bohatého otce odešla do kláštera a stala se první ženou, která zasvětila celý svůj život ideálům sv. Františka z Assisi, aby později založila řád chudých sester sv. Kláry. Byla zosobněním „svaté chudoby“ a byla nazývána „Sestra Měsíc“ ve spojení se sv. Františkem, který nese jméno „Bratr Slunce.“

Jednoho dne v roce 1241 se její mateřský klášter San Damiano a za ním ležící město Assisi octli ve velkém nebezpečí. Vojsko Frederika II. se chystalo k útoku. V armádě byli většinou muslimští žoldnéři, kteří se chtěli zmocnit křesťanských řeholnic. Klára v té době ležela nemocná v posteli. Sestry naplněné hrůzou k ní v panice přiběhly a zoufale bědovaly: „Co se s nimi stane? Může je snad velebná matka nějak zachránit před útočícími muslimy?“ V tom příběhla jedna ze sester a volala, že nepřítel již zahájil palbu. Uprostřed všeobecného zmatku Klára požádala, aby jí dvě sestry pomohly vstát z postele. S jejich pomocí se dobelhala do klášterní kaple, vzala ze svatostánku monstranci s Nejsvětější svátostí, přitiskla si ji k obličeji a šla k velkému oknu otevřenému do nádvoří před klášteřem a začala se modlit: „Pane Ježíši, zachraň tyto své služebnice, které já sama zachránit nemohu.“ Vtom velmi jemný hlas, asi jako hlas dítěte odpověděl: „Já se vždy o vás postarám.“ A svatá Klára pokračovala: „Můj Pane, vroucně tě prosím, zachraň také toto město, které nás s takovou láskou podporuje.“ A Pán Ježíš jí odpověděl: „Musí projít utrpením, ale moje ochrana je ubráněna.“ Posílněna těmito slovy se Klára obrátila ke svým řeholním sestrám, které byly plné strachu v očekávání útoku obávaných mohamedánů, a ujistila je: „Moje drahé dcery, já vám zaručuji, že se vám nestane

Svatá Klára z Assisi

nic zlého. Jen pevně důvěřujte Pánu Ježíši.“ A držela monstranci vysoko ve vzduchu.

Zvuk střelby náhle utichl. Postupující mohamedáni se zastavili ve svém útoku na nádvoří kláštera a jejich oči se zahleděly na monstranci, kterou ve svých rukách držela svatá Klára. A jakoby uviděli něco děsivého, najednou se obrátili a dali se na zmatený útěk a nechali klášter svatého Damiána na pokoji. Následujícího dne byli překvapeni i obyvatelé Assisi, když mohamedáni odtáhli, aniž by na jejich město zaútočili.

Svatá Klára požádala své spolusestry, které zaslechly hlas Pána Ježíše, když jí odpovídal na její prosby, aby o tom nikomu neříkaly, dokud bude naživu.

Svatá Klára prožila celý svůj život v úzkém spojení s Pánem Ježíšem. Středem jejího života byla mše svatá a eucharistie. Mohla žít celé týdny bez jídla a bez vody, hmotné věci pro ni ztratily veškerou cenu. Na poslední vánoce svého života v roce 1252 byly svatá Klára tak nemocná, že se nemohla zúčastnit půlnoční mše svaté. Ležela smutná ve své klášterní cele a v myšlenkách zalétala zpět do Dubio, kde svatý František udělal první „Betlém“, který se pak rozšířil do celého světa. Vánoce bývaly pro svatou Kláru tou nejkrásnější dobou roku. Najednou ucítila sladkou vůni hořících svíček a kadidla. Ocítila se na půlnoční mši svaté v klášterním kostele. Odtud byla v okamžiku pře-

nesena do Betléma o 12 století zpátky. Zde v jeslích ležel Ježíšek. Panna Maria se svatým Josefem se o něho starali a zvířata ho svým dechem zahřívala. Potom Pán Ježíš přistoupil ke svaté Kláře jako dospělý muž a podal jí do úst svaté přijímání a potom byla přenesena zpět do kláštera svatého Damiána. Tato událost se v klášteře tradovala podle vyprávění samotné svaté Kláry.

Svatá Juliána Falconieri (1270 - 1341)

Svatá Juliána pocházela z bohaté florentské rodiny. Když jí zemřel v mladém věku její otec. Ujal se její výchovy spolu s její matkou její strýc svatý Alex Falconieri, který byl jedním ze sedmi zakladatelů řádu Služebníků Panny Marie – Servitů. Těmto sedmi mužům z prestižních florentských rodin se zjevila 15. srpna roku 1233 Panna Maria a požádala je, aby se jí zasvětili jakou poustevníci v modlitbě a odříkavém způsobu života, což oni učinili, když po druhém zjevení založili v roce 1240 řád Servitů.

Svatá Juliána odmítla plány příbuzných, aby se provdala a podporována svým strýcem Alexem jako patnáctiletá oblékla hábit Servitů z rukou jejich generálního představeného kněze a lékaře sv. Filipa Beniziho. V šestnácti letech se stala terciářkou při řádu Servitů a přitom žila se svou matkou jako její opatrovnice. Po její smrti v roce 1304 se skupinou dívek založila ženskou větev Servitů – Služebnic Panny Marie, jež se věnovaly modlitbě a charitativní činnosti. Svatá Juliána se vyznačovala neobyčejnou bliženskou láskou, dovedla usmířovat nepřátele, obracet zatvrzelé hříšníky a uzdravovat nemocné. Byla svým spolusestrám příkladem v horlivém plnění řádových pravidel, jež sama sestavila a žádná z nich nebyla schopna ji následovat v heroickém umrtvování, kterým však velmi oslabilu své zdraví. Když ve věku 70 let umírala, měla v té době tak zesláblý žaludek, že nemohla přijmout Tělo Pána Ježíše.

Když ležela na smrtelné posteli a okolo byla shromážděny spolusestry s knězem, hořela touhou přijmout Nejsvětější svátost. Přesvědčila kněze Otce Jakuba de Campo-reggio, aby přinesl eucharistii, aby mohla

alespoň uvidět Pána Ježíše, než zemře. Kněz souhlasil a když přinesl eucharistii do pokoje, byla Juliána zachváčena nesmírnou touhou se nějak hostie dotknout. Prosila kněze, aby jí dovolil hostii políbit, ale on to odmítl. Na chvíli nastalo ticho. Všichni okolo jasně cítili, že se smrt přiblížila. A najednou jakoby Juliána nabrala poslední síly, prosila kněze, aby rozprostřel korporál na její prsa a hostii položil na její srdce. Pro kněze bylo velmi těžké tuto prosbu odmítnout, a tak ji nakonec vyhověl. Otec Jakub upravil postelní přikrývku a korporál, jak to Juliána žádala a jakmile hostii položil na korporál, v tu chvíli hostie k úžasu všech přítomných 18 osob zmizela. Svatá Juliána s úsměvem zavřela oči, aby je již nikdy neotevřela. Pán Ježíš vstoupil do jejího srdce, její život byl naplněn a ona k Němu odešla.

V pokoji zavládlo hrobové ticho. Všichni viděli, ale nikdo z nich nemohl uvěřit svým očím. Sestřičky i kněz padli na kolena v děkovné adoraci za zázrak, jehož se právě stali svědky.

Když potom představená blahoslavená Joana Solderini, která převzala vedení řádu Servitek po sv. Juliáně, spolu s dalšími sestrami připravovaly tělo sv. Juliány k pohřbu a sejmulu z jejího těla ložní prádlo a noční košili, byly svědky dalšího eucharistického zázraku. Na levé straně nad srdcem spatřily obrysy hostie s tělem ukřižovaného Krista přesně na místě, kde zmizela hostie z korporálu.

Připravil Karel Chrobák

Svatá Juliána Falconieri